

Lipin pučkoškolac

List učenika OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Školska godina 2005./2006., broj 10, godina X

Uvodnik

Pred vama je 10. jubilarni broj vašeg omiljenog časopisa. Ne skrivamo činjenicu da smo jako ponosni na taj podatak pa smo prve stranice posvetili upravo našim prošlim brojevima.

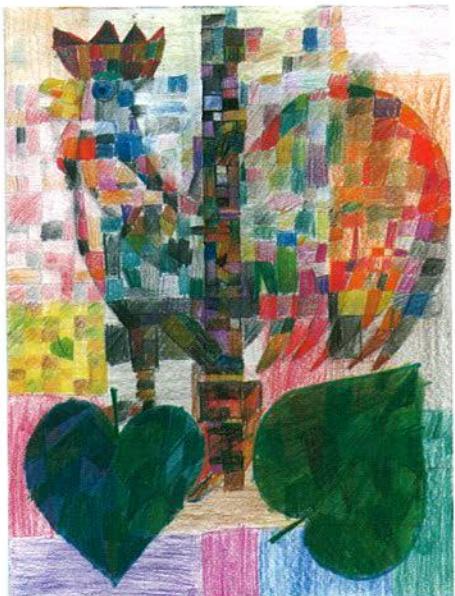
Kad prolistate ovaj broj, možda ćete se, kao i mi, malo iznenaditi kad vidite koliko se toga dogodilo tu oko nas u jednoj običnoj školskoj godini.

Predlažemo vam da pročitate što nam donosi novi Hrvatski nacionalni obrazovni standard, HNOS. Pogledajte u kojim su sve natječajima sudjelovali naši učenici, upoznajte pobliže još troje naših učitelja, zavirite u prošlost i otkrijte školsku modu prošlog stoljeća. Zatim se zabavite uz naše zabavne stranice na hrvatskom, engleskom i njemačkom jeziku.

Naravno, svakako pronađite svoj likovni ili literarni rad i nikako ne izostavite foto strip.

Budući da od početka izlaženja ne mijenjamo cijenu, i ove je godine ostalo samo 8 stranica u boji. Nastojat ćemo nagodinu biti još šareniji.

Uredništvo

Na poleđini lista nalaze se fotografije oslikanih zidova. To su radovi likovne grupe koju vodi učitelj Radmilo Mihajlović, a nastajali su zadnjih pet godina. Iz mnoštva oslikanih zidova učenica Valentina Smetko fotografirala ih je nekoliko za naš list.

Sadržaj

1. Naših 9 brojeva.....	3
2. Svijet može biti opasno mjesto....	5
3. Kritičko oko	6
4. Što nam nosi HNOS?.....	7
5. Školske vijesti.....	8
6. GLOBE vijesti.....	14
7. Natječaji i natjecanja.....	15
8. Bili smo domaćini.....	17
9. Klikom do Europe.....	18
10. ETNO ponašanje.....	20
11. Novosti iz školske knjižnice.....	21
12. Literarno-likovne stranice.....	22
13. Nezaboravni dani - maturalac	26
14. Naši učitelji.....	27
15. Povijest školske mode.....	28
16. Modni savjeti.....	29
17. Želim znati.....	30
18. Njemačke stranice.....	31
19. Engleske stranice.....	32
20. Zabava.....	33
21. Reklame.....	34
22. FOTO strip.....	35

Na naslovniči lista nalazi se likovni rad Valentine Zebec, učenice 7.b razreda

IMPRESUM

Lipin pučkoškolac

List učenika OŠ Matije Gupca

Gornja Stubica

Šk. god. 2005./2006.

lipanj 2006.

broj 10, godina izlaženja X.

Adresa uredništva:

OŠ Matije Gupca

Ulica M. Gupca 2

49245 Gornja Stubica

tel.: 049/289-541

fax.: 049/289-164

e-mail: osmggs@skole.t.com.hr

Nakladnik:

OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Za nakladnika:

Željko Popović, ravnatelj

Uredništvo:

Dorotea Dremptić, 8.b

Danijela Salar, 8.b

Vesna Jakopović, učiteljica

Odgovorna urednica:

Ines Krušelj-Vidas, učiteljica

Novinari:

Manuela Ruklić, 7.b, Valentina Zebec, 7.b, Petra Benko, 8.a, Monika Boroša, 8.b, Martina Ilinić, 8.b, Maja Španec, 8. b, Lidija Kelemen, 8.b, Marija Sverić, 8.b, Valentina Pikec, 8.b

Unos teksta:

Napredni informatičari

Grafičko oblikovanje:

Iva Gudan, 8.a, Valentina

Smetko, 8.a, Petra Benko, 8.a,

Martin Sinković, 8.a, Branko

Hanžek, 8.a, Luka Kosec, 8.b, Denis

Matija, 8.b, Antonio Pakelj, 8.b,

Andreja Hanžek, 8.b,

Valentina Hursa, učiteljica

Fotografije:

FOTO grupa,

Željko Popović, ravnatelj

Tisk:

Službeni glasnik d.o.o.

Krapina

Naklada:

350 komada

Cijena:

10 kn

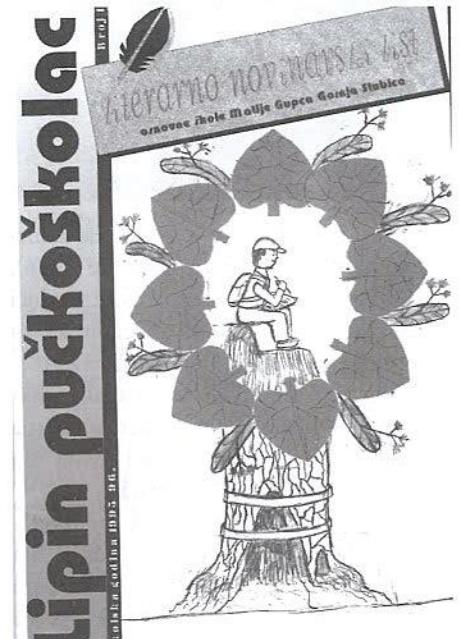
lipin pučkoškolac 10

Pogled unatrag

U

OŠ Matije Gupca postoji dugogodišnja tradicija školskog časopisa. Najprije se zvao *Naši pokušaji* pa *Školski vjesnik*, a uredivale su ga učiteljice Ivanka Arndt i kasnije Marija Vidaković. To su uglavnom bili zbornici literarnih radova uz poneku vijest iz školskog života. Tehnički su bili opremljeni u skladu s ondašnjim mogućnostima.

Prvi broj novog naslova *Lipin pučkoš-*

kolac pokrenula je 1996. godine učiteljica Bernarda Šeligo koja je tada radila u našoj školi. Prema njenoj ideji smjenjivali su se literarni i novinarski radovi koji su pratili zbivanja kronološki kroz školsku godinu. Zajedno s učiteljicom Ines Krušelj probijala se kroz tajne oblikovanja lista kompjuterskom teh-

i 4. broj. Tada su se prvi puta u opremanje lista kreativno uključili i učitelji informatike, najprije Siniša Pužar, a u broju 4 Nino Ciglenečki. Brojeve 5, 6 i 7 ureduje tim Ines, Vesna Jakopović i Drago Tadić. Zadnja dva broja uredile su učiteljice Ines, Lidija Grah i Valentina Hursa.

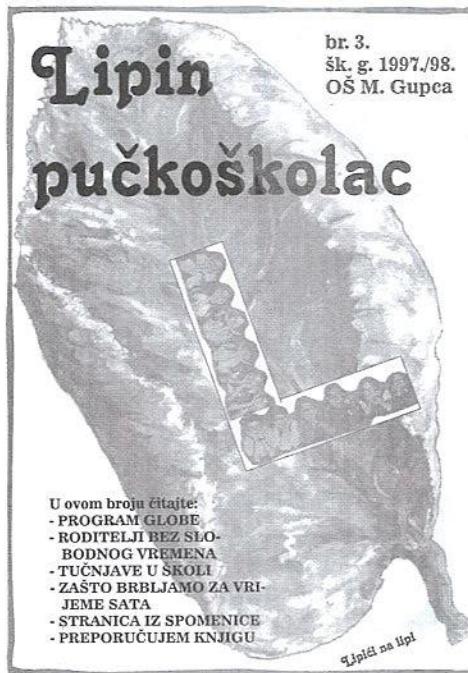
Moramo naglasiti da bez podrške svih učitelja, ravnatelja i aktivnog sudjelovanja učenika članova novinarske i informatičke grupe niti jedan broj lista ne bi ugledao svjetlo dana. Zato ovom prigodom svima zahvaljujemo i toplo se nadamo daljnjoj uspješnoj suradnji.

Monika Boroša

Lipin pučkoškolac na LIDRANO natjecanju

N aš školski list bio je nekoliko puta istaknut na županijskoj razini LIDRANO natjecanja, no nikad nije izabran za višu razinu. Zadnji put bio je pohvaljen naš broj 8. Kako se i u tom natjecanju često mijenjaju kriteriji, prošlogodišnji broj, budući da je

nologijom. Taj prvi broj u cijelosti je naša tajnica Anka Banožić kopirala na školskom kopirnom aparatu, samo su u tiskari otisnute korice. Nažalost, već sljedeće godine učiteljica Bernarda otišla je iz naše škole pa je na uredničkoj stolici zamjenjuje Ines Krušelj-Vidas koja uređuje drugi broj. Kako je učiteljica Ines postala mama, opet su uslijedile promjene. Došla je učiteljica Branka Vrbanec koja je uredivala 3.

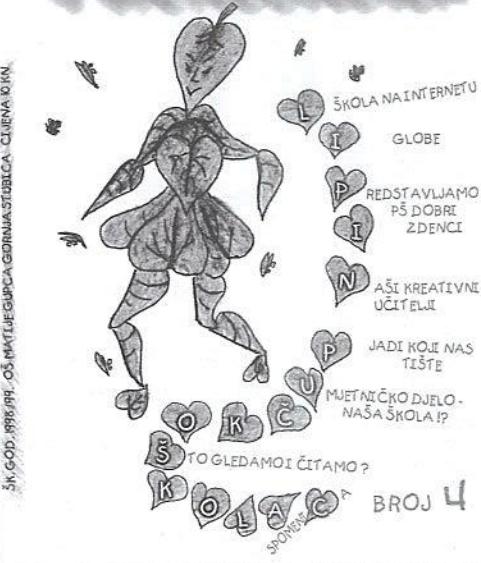

objavljen u lipnju, nije mogao konkuriратi. Neke škole objavljaju časopis i dva puta u školskoj godini, no mi još nismo postigli taj standard.

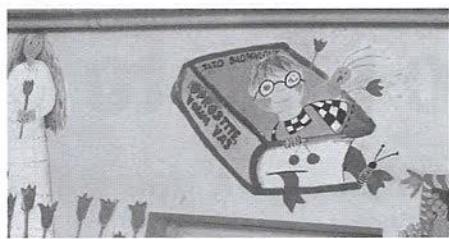
U svakom slučaju, možemo samo zaključiti da još uvijek imamo prostora napredovati i biti bolji.

Dorotea Drempetić

Lipin Pučkoškolac

kritičko oko

Nedisciplina na satu

Većina učenika naše škole je nedisciplinirana na satu. Je li to zbog nezanimljivog načina rada, možda zato što su neka djeca jednostavno takva od rođenja ili možda zato jer su učitelji preblagi. To smo pitali učitelje, nedisciplinirane učenike i disciplinirane i poslušne učenike. Da vidimo što su nam rekli:

« Mislim da bi trebalo raditi na učenicima zanimljiv način i tako ih pridobiti da rade. »

Marina Ozimec

« Mislim da današnji tempo života bitno utječe na ponašanje djece. Stvari oko nas se brzo događaju, slike se brzo mijenjaju, pa je način rada u školi učenicima spor. Mislim da učenici imaju problema s koncentracijom. Danas su učenici puno agresivniji nego nekad. Mislim da televizija (crtići) utječe na to. »

Sanja Knežić

« Ja sam takva od rođenja. Moji roditelji mi stalno ponavljaju da moram više učiti i kontrolirati svoje ponašanje. Roditelji me kazne kad saznaju da sam bila nedisciplinirana na nastavi. »

Valentina Hren, 7.b

Jedan nediscipliniran učenik tvrdi da to radi radi reda.

Filip Pikec, 8.b

« Mislim da su učenici nedisciplinirani jer su učitelji preblagi prema njima. »

Luka Horjan, 7.b

« Ja mislim da to rade kako bi se drugim pokazali pametniji. »

Ivana Kosec, 8.b

Anketu provele:

Manuela Ruklić 7.b i Valentina Zebec 7.b

Oštećeni zidovi, razbijeni prozori...

Kao i u mnogim drugim školama, tako i u

našoj postoji mnogi problemi. Neki učenici nisu tako dobri u učenju, neki se stalno svadaju, a neki tuku. Zbog toga nastaju mnogi problemi koje učenici ne znaju sami riješiti. Za vrijeme odmora, učenici skačući i tuknući se po hodnicima oštećuju školsku imovinu. Posljedica toga su najčešće zamazani zidovi, ali i ponekad razbijeni prozori. Tu štetu, naravno, nitko ne želi platiti jer nitko «nije kriv». Učenici se tuku unatoč svemu što se usred tučnjave može dogoditi. Ja mislim da bi trebali postojati satovi na kojima bi učenici razgovarali s učiteljima o ponašanju u školi, o problemima koje uzrokuje loše ponašanje i tučnjave i što se sve zbog toga može dogoditi. Učenici bi o toj temi trebali razgovarati i s roditeljima koji bi im mogli najbolje pomoći. Tada bi im postali bolji prijatelji. Ponekad bi trebali porazgovarati o tome s prijateljima koji to ne rade, da čuju njihovo mišljenje o tom problemu. Možda bi ih prijatelji uspjeli urazumiti.

Lidija Kelemen, 8.b

Unutarnja i vanjska ljepota

Ljudi više cijene vanjsku ljepotu nego unutarnju. Problem je što se sve više traži fizički izgled nego što se traži inteligencija, dobrota, radost. Naravno da treba imati nešto u sebi, neki karakter, jer bez toga nemaš ništa. Ljudi se više bave svojim vanjskim izgledom, a zapostavljaju sebe, psihički. Ima ljudi koji su istodobno i lijepi i pametni. Mnogi misle da mogu uspjeti ako imaju savršene proporcije.

Najbogatiji čovjek na svijetu nije bogatstvo stekao na ljepotu već svojom inteligencijom i talentom. On nije zgodan, mišićav ni lijep. On je mali čovjek koji izgleda kao štreber sa svojim naočalama. Da nema njega, ne bi ni bilo poznatog softwarea «Microsoft». Mnogi glumci su lijepi, ali moraju imati nešto u glavi. Da su glupi, ne bi ni jedan od njih mogao pamtitи sve one rečenice. Gluma nije samo pamćenje rečenica, već i kontrola samog sebe. Jedini posao koji se može dobiti samo ako si prezgodan jest posao fotomodela. Dok si mlađ, već nekako prođeš

s ljepotom, ali poslije više ne. Treba već od mладости razmišljati kojim putem ćeš krenuti. Ljepota ne bi trebala biti presudna u ovom svijetu. Normalno je da, ako hoćemo izgledati pristojno, trebamo samo umiti lice, oprati zube, počešljati kosu, staviti kremu na ruke i lice. Za našu unutarnju ljepotu treba više muke. Trebaš biti uporan želiš li skupiti dovoljno znanja i dovoljno životnog iskustva. Pod unutarnjom ljepotom smatramo ono što mislimo, što govorimo, kako se ponašamo i cijeli naš karakter.

Najbolje rješenje bi bilo da se svi počнемo baviti svojim unutarnjim uređenjem, a ako smo lijepi, dajmo nekom drugom da nam kaže da smo lijepi. Uvijek je lijepo vidjeti zgodnu osobu, ali još ljepše je upoznati dobru i intelligentnu osobu.

Valentina Smetko, 8.a

Što nam to donosi HNOS?

Stim smo se pitanjem uputile do našeg školskog pedagoga gospodina Dragutina Sedlara i zamolile ga za pomoć.

Početkom nove školske godine započet će se s provođenjem HNOS-a i u našoj školi. Što je to HNOS i kako Vi razmišljate o njemu?

HNOS (Hrvatski nacionalni obrazovni standard) je ime započete reforme naše osnovne škole koju je potaknula prosvjetna vlast hrvatske države. Svi smo svjesni da u školama neprestano ponavljamo mnoge stare greške i da se naša osnovna škola bitno treba promjeniti i mladima pomoći u pripremanju za suvremeniji život i rad. Osobno sam oduševljen reformom i želim što reforma nije uvedena i ranije. Dodatni je motiv i činjenica da je to prva školska reforma samostalne Hrvatske.

Što reforma obrazovanja donosi novoga učiteljima, a što nama učenicima?

Reforma je poziv na angažman i učitelja i učenika te roditelja. Najprije se svi trebamo upoznati s promjenama da se poboljša obrazovanje i odgoj u školama. Odgoj zaista mora biti bitan u školama, učenici zaista moraju postati subjekti i partneri u odgoju i obrazovanju, a metode učenja moraju omogućiti da se mladi stečenim znanjem mogu koristiti u životu i radu. Učenici će zavoljeti školu u kojoj će zaista znanje i kvaliteta njihova znanja ovisiti više o njima i u kojoj će drugačije učiti uz puno vlastita rada. Najveća je nesreća za mlade ako nisu aktivni, ako ih se ušutkava i ako stalno ne otkrivaju i ne spoznaju nešto novo o svijetu i sebi.

Vidite li HNOS kao sasvim pozitivnu reformu ili smatrate da u njoj ima nedorečenošću?

Svaka je reforma pozitivna, jer treba doprinijeti dobrobiti društva, a u povijesti su pravi reformatori zapisani kao veliki ljudi. Reforma se provodi u školama i njezini rezultati ovise o sposobnosti, zaloganju, a prije svega kreativnosti učitelja i učenika, što se do kraja ne može izreći u papirima kojima se potiče uvođenje reforme odozgora. Dakle, svaki uspjeh reforme ovisi o genijalcima u praksi.

Može li HNOS riješiti neke odgojne probleme s kojima se učitelji susreću u praksi?

Čim uspijemo aktivnim metodama započasti sve učenike na vlastitom obrazovanju

i školu učinimo bitno održljivo i moderno ustanovom, razriješit će se danas nerješivi problemi mlađih zbog kojih smo uvodili preventivne planove protiv pušenja, droge i ovisnosti, nasilja itd.

Ima li naša

škola sve potrebne materijalne uvjete za provođenje nastave po HNOS-u?

Materijalno ulaganje u osposobljavanje i poticanje kreativnosti učitelja ima značaj za uspjeh reforme, ali sposobni i kreativni ne trebaju puno novaca da bi ostvarili genijalne stvari. Radi toga mislim da je vrijeme za reformu i s novčane strane pogodno.

Imate li neku poruku za nas, učenike?

Mogu vam reći da živate u interesantnom vremenu promjena koje će vam olakšati pronalaženje smisla odgoja i obrazovanja te cijeloživotnog mukotrpnnog stjecanja znanja. Na učenicima je zadatak da čvrsto vjeruju i nadaju se da će samo kao dobro odgojeni i obrazovani te zauzeti za dobrobit drugih ljudi i društva moći uspjeti u životu i ostvariti svoje snove.

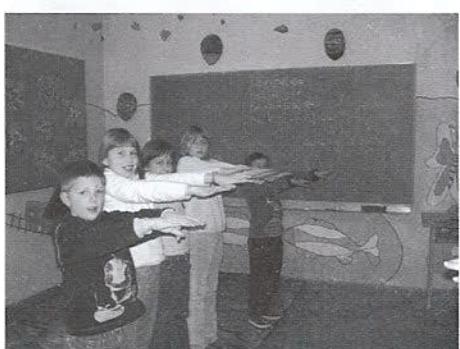
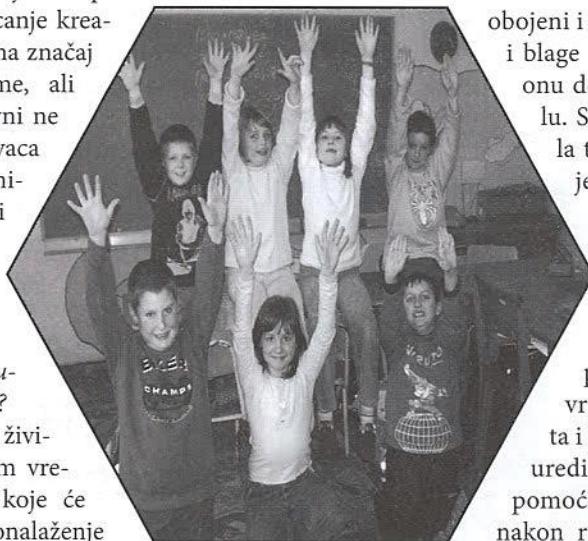
Valentina Pikec i Monika Boroša, 8.b

Razmišljamo glasno

Misljam da bi se nastava više trebala odvijati vani, u prirodi, na čistom zraku. Mislim da bi taj prostor pomogao kod opisivanja i crtanja prirode, potaknuo bi na razmišljanje o ekologiji... Da bi se taj plan ostvario, potrebna je dobra volja učitelja i velika promjena učeničkog ponašanja. Gađanje gumica, ljepljenja žvakača i šiljenje olovaka pod klupom, tučnjava i slično, uopće ne pridonosi ostvarivanju nekih velikih

planova za bolju, ljepšu, moderniju, i veseliju školu. Mislim da bi učenici trebali promjeniti svoj odnos prema školi. Što se tiče učitelja, oni bi morali biti dobre volje, nasmijani, tu i tamo «ispucati» koju šalu da se svi oraspoložimo, no sve bi trebalo imati svoju granicu. U školi bi se malo trebala umiješati i policija. Provjeriti ima li droge, cigareta i ostalih štetnih stvari za djecu. Mislim da bi one, koje su uhvatili s drogom i cigaretama, trebali dovesti «u red», tako da im održe neki govor o tim štetnim stvarima. Ta bi djeca trebala ići na liječenje, ako više ne mogu bez droge ili cigareta. Smatram da bi se djeci popravilo raspoloženje i odnos prema radu, školi i učiteljima. Što se tiče izgleda škole, mislim da bi se trebala modernizirati. Učionice bi mogle biti veće

i zidovi bi trebali biti obojeni i neke svijetle i blage boje, a ne u onu dosadnu bijelu. Svaka bi škola trebala imati jedan manji ili veći park, ovisi o mogućnosti škole. U tom parku bi sve vrvilo od života i boja. Park bi uredili učenici uz pomoć učitelja, a nakon rada, učenici bi mogli sjediti na klučama u parku. Blizu parka bi se moglo nalaziti igralište kamo bi se učenici od-

lazili igrati za vrijeme odmora. U školi bi se mogao nalaziti «lift» na kojeg bi svi, naravno, pazili. Današnja škola nije tako loša po izgledu, ali vladanje učenika je «koma». Trebalo bi se popraviti odmah da bi nam svima bilo ljepe.

Danijela Salar, 8.b

Škola u prirodi

Dana, 14.10.2005. održana je priredba
velečasni Ivan Mikec blagoslovija kruh

U PŠ Sveti Matej učenici su mijesili kruh

povodom Dana kruha. Tamburaši i zbori održali su prigodan program. Zbor je otpjevao pjesme: «Veselo selo» u pratnji Danijele Salar i «Darovi kruha i vina» koju je odsvirala Antonija Sviben. Za vrijeme priredbe velečasni Ivan Mikec je blagoslovio kruh i održao prigodan govor. Nakon priredbe učenici su se okupili oko svojih razrednica i razrednika te uzeli put pod noge i krenuli prema već dogovorenim smjerovima.

Martina Ilinić, 8.b

Koncert Mie Elezović za početak jeseni

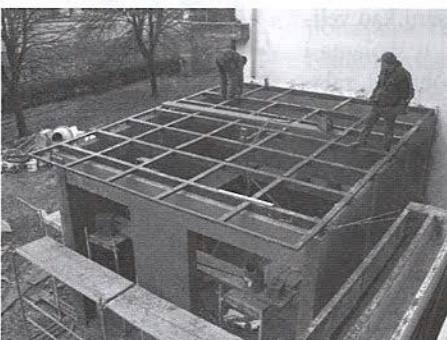
Početak jeseni, 23.9. u našoj školi obilježila je ove godine svojim nastupom u učionici za glazbenu kulturu hrvatsko-japanska glazbenica Mia Elezović. Svirala je poznate skladbe, posebice Beethovenove, na klaviru.

Koncert je održan za učenike 7.a, 8.a i 8.c razreda. Uz slušanje klasične glazbe i razgovor, 45 minuta brzo je prošlo. Kući smo otišli ispunjeni nježnim zvucima glazbe.

Petra Benko, 8.a

Kotlovnica

Pred kraj prvog polugodišta u našoj školi započela je nadogradnja kotlovnice. Svakog dana radnici su marljivo radi, zidali kako

kotlovnica ne bi bila u sklopu škole da bi se izbjegle razne opasnosti. Kotlovnica je uspješno izgrađena, ali sada slijedi najskuplji dio – opremanje novim sustavom grijanja. Sve su to mjere predostrožnosti koje se poduzimaju kako se zimi ne bi dogodilo da ostanemo u hladnim učionicama jer postojeći sustav grijanja je već star.

Lidija Kelemen, 8.b

Sveti Nikola ili vjeroučitelj Nikola?

Dana 6. prosinca slavi se blagdan Nikoline. Na taj je dan u našoj školi održana mala priredba za učenike nižih razreda. Voditeljica priredbe bila je Katarina Kučak.

Prvo je mali zbor pjevao pjesmu «Dođi

nam, dođi» u pratnji Luke Koseca i Denisa Matije na gitari, a malo kasnije i pjesmu «Sveti Niko dobroj djeci ide» uz pratnju učiteljice Marine Pakelj. Nakon što je završila ta pjesma, došao je Krampus i platio djecu svojim izgledom i ponašanjem, no, naravno, stigao je i sv. Nikola. Djeca

su bila sretna što je došao i natjerao Krampusa da bude dobar. Ispričao im je kako je čuo da su bili dobri, pa im je podijelio bombone, a zbor je ponovo pjevao «Sveti Niko». Neki učenici su Nikolu zvali i «učitelju» kako bi pridobili njegovu pažnju i dobili bombone.

Nikola je otisao, a priredba završila. Djeca su otisla u svoje razrede gdje su im razrednici podijelili bombone. Ova je ova priredba bila vrlo zabavna i poučna za učenike nižih razreda koji su je pozorno gledali te im se jako svidjela.

Lidija Kelemen, 8. b

Folkloraši priredili božićno veselje

Dana 28. prosinca povodom skorog završetka 2005.g. i početka 2006. s početkom u 18

h u velikoj dvorani OŠ Matije Gupca u Gornjoj Stubici održao se novogodišnji koncert KUD-a Matije Gupca. Voditeljica programa bila je gđa Biserka Postružin. Na samom početku predviđenog programa mračnu dvoranu osvijetlila je svjetlost svjeća koje su u rukama držali mladi folkloraši KUD-a Matije Gupca, a tom božićnom ugodaju pridonio je i crkveni zbor pjevajući pjesmu Isusu, kome su se došla pokloniti tri kralja. Koncert je otvorio puhački orkestar, nakon kojeg su nastupile folklorne grupe KUD-a u pratnji svog instrumentalata, te školski folklor. Svoje umijeće pokazale su i zborasice u pratnji školskih tamburaša, te mladi tamburaši KUD-a i vokalna grupa; svi pod vodstvom učiteljice Marine Pakelj. Pjevale su i poznate «FIOLE» te je zbijao šale i «dedek z črljenim nosem» - gospodin Božidar Staroveški. Sudeći po velikom i dugom pljesku, naš «stručni žiri» (publika) bio je vrlo zadovoljan. Po završetku koncerta svi koji su željeli mogli su se počastiti kolačima i sokom.

U PS Sveti Matej održana je božićna radionica oblikovanja FIMO mase za učenike i njihove roditelje. Svi su se zabavili i naučili korisno provoditi vrijeme.

Mislimo da je koncert bio zaista uspješan za što su zasluzni mnogi Gornjostubičanci koji su se trudili da sve to bude «onak kak treba» te ćemo im kao «iskusne kritičarke» koje su vrlo pozorno pratile sve što se događalo, ocijeniti koncert čistom peticom.

Monika B. i Valentina P., 8. b

Svečani novogodišnji koncert puhačkog orkestra DVD-a G. Stubica

Dana, 30. prosinca 2005. godine s početkom u 17 h u Crkvi sv. Jurja održan je svečani koncert puhačkog orkestra DVD-a Gornja Stubica. Tim koncertom su naši puhači željeli proslaviti svoju 10. godišnjicu postojanja. Koncert je započeo koračnicom koju su izvele naše mlade nade. Tom istom koračnicom prije 10 godina nastupio je naš orkestar po prvi put. Pod vodstvom dirigenta prof. Željka Hutena, orkestar je izveo skladbe: Serbus Zagreb, Spomin, Tiha noć, U to vrijeme, Radujte se narodi, White Christmas, Con te partiro, Granada, Osvajanje raja, Fala ti Bože . . . Granadu je otpjevao naš poznati pjevač Ivica Kontent. Skladbu Con te partiro, Ivica Kontent je otpjevao u duetu s Mihailom Gradečak. Cijelu crkvu je ispunila radost i gromoglasan pljesak.

Dorotea Dremptić, 8.b

Sreća je sresti takve

Već drugu godinu za redom humanitarna organizacija ADRA iz Stubičke Slatine daruje naše učenike povodom Božića.

Učenici svih područnih škola zajedno sa svojim učiteljima i roditeljima okupili su se 5.12.2005. u PŠ Hum Stubički. Predstavnici ADRE gospodin Marijana Šubert i gosp. Velimir Šubert dajivali su sve učenike i njihovu braću koja još ne polaze u školu. Naši učenici izveli su kraći prigodni program, a pripremili su i darove za gospodinu Šubert (domaći kruh, vino, domaći stolnjak). Zajedno smo pjevali božićne pjesme, a na gitari nas je pratilo naš vjeroučitelj Robert Kučak.

Učiteljica Draženka Kušan

U srijedu, 14.12.2005. g. našu školu su posjetili predstavnici humanitarne organizacije ADRA, gospodin i gospoda Šubert. U njihovu čast održana je i priredba u velikoj dvorani. Nastupao je zbor s pjesmama «Najljepši krug» i «Sreća je sresti takve», a na kraju je otpjevao i pjesmu «Zvončići»

jer je to bila želja gospode Šubert. Priredbi su prisustvovali učenici nižih razreda i njihovi učitelji. Taj događaj je razveselio najmlade, a k tome su i svi učenici dobili darove iz Njemačke koje su donijeli gospodin i gospoda Šubert da djeca što rado-snije provedu božićne blagdane.

Manuela Ruklić, 7.b

Pomoći mladima u Baranji

Inicijativom našeg ravnatelja Željka Popovića Zagorje je pružilo konkretnu pomoći u

opremanju prostora Kluba mlađih „Kozarac“ u Baranji. Nabavljen je više od 1100 knjiga i brošura te TV prijemnik. U akciji su se uključile zagorske osnovne škole, knjižnice, društvo Kajkaviana, Matica hrvatska, izdavačke kuće i drugi pojedinačni donatori. TV je kupilo gornjostubičko društvo Sveti Juraj.

Klub mlađih okuplja 186 članova iz nekoliko sela udaljenih oko 10 km od Belog Manastira čiji su stonovnici porijeklom iz Zagorja i Međimurja.

Danijela Salar, 8.b

školske vijesti

Vesna Parun ponovo u stubičkom kraju

Vjerojatno su mnogi od vas čuli i na TV-u vidjeli reportažu povodom rođendana najveće hrvatske živuće pjesnikinje Vesne Parun koja je ponovno u našem susjedstvu, u Stubičkim Toplicama na lječeњu. U ime naše škole dobila je rođendansku čestitku koju su napravili učenici 3.b razreda, a kako je još povezana s nama, pokazuje i ova pjesma koju je Vesna napisala za Darka i Tomislava,

učenike naše škole. Pjesništvo ima i ljekovita svojstva, zato je draga Vesna u poznim godinama puna radnog poleta. Naši su učenici bili i zimus na promociji njene nove slikovnice za djecu *Paun vila*. Tom su prigodom, nakon što je književnica upoznala čitatelje s knjigom, nastupili članovi crkvenog zabora iz Gornje Stubice pjevajući božićne pjesme.

Carolija iz Laponije

Kraj je proljetnih praznika. Opet se nalazimo u školi. Početak je novog radnog tjedna. U holu se nalazi mnoštvo djece. Ništa neobično!

No, ta djeca zapravo čitaju nešto s plakata na vratima. Odlučile smo i mi vidjeti što je to zaintrigiralo druge učenike. Na tom plakatu stoji da se sutra, u utorak 25. trav-

Tri modre barke

U sobi za terapiju
tri su modre barke.
Nemaju kormilara,
vesla ni hatovku.

U njima se smjenjuje
topla i hladna voda.
Ručica da ozdravi,
a nogu da prohoda.

Prva je barka za dječaka Darka.
Kaže da je vrlo sretan
jer je gusarski kapetan.

Druga je barčica plava
za dečka Tomislava.
On se smiješi, digne glavu
Kao da je na morskom valu.

U trećoj sam barci ja
s moja stara kraka dva.

Vesna Parun

nja 2006. godine održava koncert u uči-

onici glazbene kulture. Koncert će imati Sofija Jannok i trio Petra Tikkanena. Tu još piše i da će Sofija Jannok pjevati posebnim načinom pjevanja – yoik pjevanjem. Što li je to? Odlučile smo da to moramo čuti i vidjeti. I, tako smo se u utorak našle s „hrpom“ drugih učenika u učionici glazbenog. Svi su s nestreljenjem očekivali da koncert počne. Najprije su nam se glazbenici predstavili. Sofija Jannok je solistica uz prateći trio koji čine Peter Tikkanen (klavijature), Juan Patricio Mendoza (bas) i Johan Englund (udaraljke). Carolija je počela. Očarali su nas prvom pjesmom. Tijekom koncerta saznali smo da Sofija Jannok pripada Sami narodu, koji živi u sjevernom dijelu Skandinavije na granicama Švedske, Norveške, Finske i Rusije. Saznali smo još i da je yoik pjevanje tradicionalan oblik Sami pjesme. Na ovom su koncertu izveli sedam pjesama. Jedna od njih 2003. godine pobijedila je u natjecanju za najljepšu pjesmu Samija. Svi smo jednostavno bili očarani takvim načinom pjevanja i premda nismo razumjeli riječi pjesama, preplavili su nas ugodni osjećaji. No, kako naš narod kaže: „Sve što je lijepo, kratko traje.“ Tako je i nama brzo završio ovaj koncert. Nadamo se da ćemo opet uskoro uživati u yoik pjevanju!

Danijela Salar i Valentina Pikec, 8.b

Knjige pišem zato jer to želim i volim

Dana 20.veljače 2006. u našu je školu došla književnica Branka Primorac.

Susret s književnicom je održan 1. školski sat za učenike 7. i 8. razreda. Nas novinarke primila je nakon susreta i tako je nastao ovaj intervj.

Što ste željeli postati dok ste bili mali?

Kad sam bila mala, željela sam postati frizzerka i bila sam uspješna u tome. Sve moje prijateljice kad su isle na prve izlazke dolazile su k meni na frizuru. To me jako dugi držalo, sve do kraja osnovne škole, kad

sam odlučila postati nešto drugo.

Možete li u nekoliko riječi opisati sebe kao osobu?

Ja sam jedna iskrena osoba i imam problema zato što ljudi ne vole da im se kaže ono što mislite, ali to nije sa zlim namjerama i ja ne poznajem drugu komunikaciju nego istinu, te mislim da sam vesela i druželjubiva osoba i kako se volim družiti s ljudima. Nikad nisam loše volje.

Kako to da ste postali spisateljica?

Još dok sam bila mala, u osnovnoj školi, objavljivala sam svoje tekstove u dječjim časopisima. No, ja sam prije svega novinarka. U jednom trenutku učinilo mi se da bih mogla postati spisateljica. Dobila sam kompjutor i to mi je olakšalo posao. Kad sam napisala prvi rukopis, dobila sam nagradu i to me potaklo da pišem dalje, iako je moj prvi cilj bio novinarstvo.

Koja vam je najdraža knjiga?

Jedna od najdražih knjiga mi je «Pale sam ria svijetu», ujedno i prva knjiga koju sam pročitala. Knjiga koju uvijek ističem i koju volim je knjiga Jože Horvata «Waitapu». Ta knjiga je za mene hrvatski «Mali princ». Žao mi je što «Waitapu» više ne spada u lektiru.

Što Vas je potaklo da pišete za djecu?

Ponajviše moja djeca jer nema ljepšeg doživljaja od onog što doživite s njima. Uglavnom su junaci mojih knjiga roditelji i djeca.

Zašto je u «Maturalcu» glavni lik dječak, a ne djevojčica?

Budući da sam ja žena, htjela sam obrat, iako pomno čitajući možete primjetiti da Smuki izgleda kao glavni, no zapravo je tu njihova razrednica i Ana koja sve mota oko malog prsta.

Zbog čega ste odlučili pisati biografiju Rudolfa Perešina?

Prije svega sam odlučila napraviti iskorak iz dječje književnosti. Mislim da je Rudolf Peresin zasluzio biografiju i za mene je pisanje njegove biografije bio izazov.

Koliko Vam otprilike treba vremena da napišete knjigu?

Sve zavisi o knjizi, ali mi sad treba sve više vremena jer imam puno obaveza i zato jer sam sve kritičnija prema sebi, pa želim da svaka knjiga bude bolja od prethodne. Ja knjige pišem zato jer to želim i volim, a ne zato da bih imala više naslova na policama.

Što volite raditi u slobodno vrijeme osim pisanja knjiga?

Najviše volim maštati, šetati, pješačiti. Jedan od mojih omiljenih hobija je i fotografiranje i njime se bavim od djetinstva. Sad imam jednu izložbu «Pogled u krošnje» i više vremena provodim tražeći motive i fotografirajući ih.

Pišete li sad koju knjigu?

Imam dvije knjige u planu. Jedna je napola gotova, ali neću o njoj govoriti jer su mi iškusni kolege savjetovali da ne govorim o budućim knjigama jer ih nikad neću završiti. Upravo mi se to dogada s ovom knjigom. Zaplela sam ju i zakomplicirala i ne znam kako da se iz nje ispetljam, a za to mi treba strašno puno vremena kojeg ja nemam.

Kako to da ste se odlučili za dvije vrste pisanja? U novinarstvu i književnosti postoje velike razlike!

Da, između književnosti i novinarstva postoje velike razlike. Novinarstvo je jedna stroga, precizna profesija u kojoj izmišljanja nema. Novinarstvo nastaje brzo i moraš se koncentrirati na cilj, za razliku od književnosti u kojoj imaš vremena i možeš se služiti maštom, ali i jedno i drugo su kreativne profesije.

Opište nam posao novinara. Koji biste savjet dali nama, članicama novinarske grupe?

Ako volite taj posao, ništa vas neće sputavati da postanete novinar.

Kako Vam se sviđa naša škola?

Škola je u dobrom mjestu, okružena lijepim pejzažem, super je. Iako ima već mnogo godina i trebalo bi ju obnavljati, vi je održavate u lijepom redu. Jako mi se sviđaju radovi na zidovima, a jedini je nedostatak to što ima manje učenika nego

prošlih godina.
Što možete poručiti nama djeci?

Da puno čitate, sve do čega god možete doći. To vam neće pomoći samo u novinarstvu, nego u svim profesijama. Tako ćete se bolje izražavati i pisati.

Daniela Salar i
Monika Boroša, 8.b

Upoznaj me, možda postanemo prijatelji

Posebni razredni odjel postoji u našoj školi od 3.3.2005. godine. Trenutno ima 6 učeni-

ka. To su Ana Marija Jagić, Valentina Jagić, Dubravko Blagec, Zdravko Blagec, Jakov Ivanić i Darko Salar. Njihova učiteljica je Gordana Varjačić koja je iz knjige *Unapređivanje skrbi za osobe s mentalnom retardacijom* pripremila poruke osoba s različitim teškoćama u želji da se potakne razmišljanje o drugačijem odnosu i komunikaciji s osobama s mentalnom retardacijom bilo da se radi o stručnjacima različitih profila, susjedima, rodbini ili prijateljima:

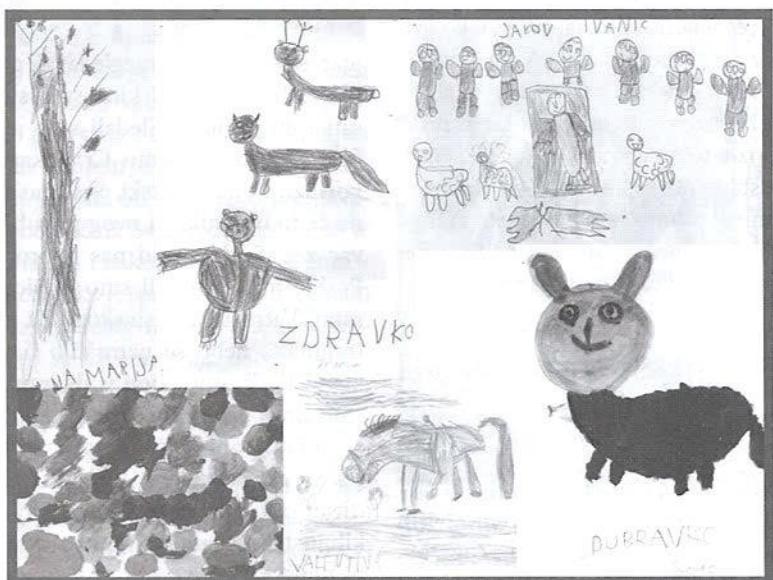
Ne gledaj moju teškoću kao problem, shvati da je moja teškoća moja osobina.

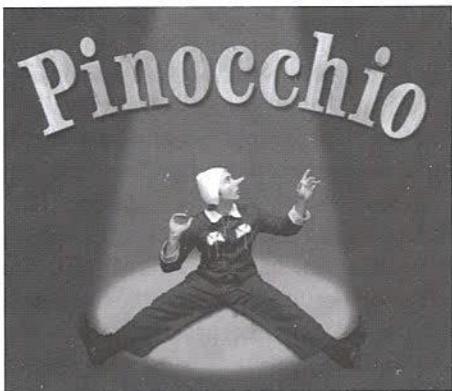
Ne pokušavaj me popraviti, nisam slobomljjen.

Podrži me. Ja mogu doprinositi zajednici na svoj način.

Upoznaj me, možda postanemo prijatelji. Poštuј me jer poštivanje prepostavlja jednakost.

Dorotea Dremetić, 8.b

Jeste li gledali predstavu Pinocchio?

8.11.2005. godine svi učenici nižih razreda odlučili su posjetiti grad Zagreb. Ujutro u 8 i 15 h autobusi su krenuli. Dok smo se vozili u Zagreb, na cestama vrebala je velika gužva. Najprije smo išli pogledati kazališnu predstavu «Pinocchio» u kazalištu «Trešnja». Predstava mi se jako svijedjela jer su se glumci zbilja puno trudili, Pinocchio mi se nije baš svudio jer je bio naivan i svakom vjerovao, ali na kraju je ipak spoznao što je pravo, a što nije. Poslije predstave otišli smo u zoološki vrt u Maksimiru. Tamo smo vidjeli mnogo zanimljivih životinja. Mene se najviše dojmio afrički lav, kralj životinja.

Dalibor Mucak, 3.a

Posjetili smo HNK u Zagrebu i pogledali balet Orašar

Dana 14. prosinca 2005. g. učenici viših razreda posjetili su HNK u Zagrebu,

gdje su gledali balet Petra Iljiča Čajkovskog «Orašar». Polazak je bio u 18 h s Trga sv. Jurja, a balet je počeo u 19:30 h. Balet se održao u dva čina tako da su gledatelji tijekom stanke nakon prvog

dijela mogli razgledati HNK.

Balerine, baletani te njihov orkestar oduševili su publiku svojim vrhunskim umijećem, a ona ih je, dakako, nagradila velikim pljeskom.

Valentina Pikec, 8.b

Cug nam ni pobegel!

U ponедјeljak 3. travnja 2006. god. svi učenici nižih razreda posjetili su grad Zagreb. Lijepo smo se okupili na stanici te nestrpljivo gledali i čekali kada će stići vlak. Bio je namijenjen samo za nas, učenike OŠ Matije Gupca. Kada je konačno sti-

gao, počeli smo ulaziti u vagone. Iz Gornje Stubice vlak je krenuo točno u 11 sati i 15 minuta.

U vlaku je vladalo pravo uzbuđenje, ali i veliki metež. Svi su koračali amo-tamo. Putem smo motrili rijeke Topličicu, Krapinu i Savu i mnoge druge. Dok smo se vozili u vlaku, neki od učenika zapisivali su imena svih željezničkih postaja od Gornje Stubice sve do Zagreba. U Zagreb na Glavni kolodvor došli smo oko 13 sati. Odatle smo krenuli prema kinu u Cine-

Star-u. Putem smo razgledavali grad i Trg kralja Tomislava. U kino smo stigli u 13 sati i 40 minuta. Gledali smo animirani film "Tko je smjestio Crvenkapici" sinkorniziran na hrvatski. Svi smo se nadali da će to biti vuk, ali ovog puta bio je kričav zec. Svaki se od nas dobro zabavio. Poslije filma krenuli smo pješice u dvoranu Vatroslava Lisinskog. Za nekoliko trenutaka nebo se namrštilo i počelo je kišiti. Kada smo stigli u dvoranu, slušali smo simfonijsku bajku "Peća i vuk". Napisao i komponirao ju je poznati kompozitor Sergej Prokofjev. I dok smo slušali taj divan orkestar, glasovi gudačkih i puhačkih instrumenata spajali su se u jedan lijepi zvuk.

Nakon te simfonijske bajke otišli smo na Glavni kolodvor. Kiša je i dalje padala bez prestanka. Naposljetku je stigao vlak te smo se ukrcali u vagone. Vlak je krenuo, a mi puni lijepih i dojmljivih doživljaja krenuli kući. Na stanici u Gornjoj Stubici čekali su nas pomalo zabrinuti roditelji.

Dalibor Mucak, 3.a

Izlet u Zagreb

Kad smo stigli u Zagreb, izašli smo iz

vlaka i gledali plan grada i na trgu smo vidjeli kip kralja Tomislava. Dalje smo krenuli od predivnog parka Zrinjevca, ali prije toga smo sjeli na klupe da nešto pojedemo i popijemo. Tamo je sve bilo zeleno, a golubovi su slijetali iz kutka u kutak. Tamo smo vidjeli Umjetnički paviljon i visoku fontanu. Dalje smo se prošetali do Trga bana Jelačića. Toliko smo se zaželjeli sladoleda da smo sjeli kod jedne slastičarne i cijeli moj razred si je kupio sladoled. Zatim smo otišli do kipa bana Josipa Jelačića. Ispred njega smo si sjeli i zatim krenuli vidjeti mali bunar s vodom, Manduševac. Zatim smo išli u Oktogon i tamo provirili kroz izloge. Vidjeli smo i uličnog svirača. Svirao je gitaru i pjevao lijepе pjesme. Kada smo izašli iz Oktogona, stigli smo na Cvjetni trg gdje smo vidjeli kip Petra Preradovića. Dalje smo pješaćili do HNK, no prije toga smo vidjeli zagrebačko sveučilište i pred njime neoobičan kip. Kad smo stigli do HNK-a,

sjeli smo na stepenice i umorno izvadili sendviće i sokove iz torbe da se okrijepimo i krenemo dalje. Krenuli smo i dalje do dvorane Vatroslava Lisinskog. No nakon toliko veselja iznenadio nas je jak pljusak. Ušli smo u dvoranu i svi smo se smjestili. Bilo je mnogo djece. Slušali smo glazbenu priču "Peća i vuk". Mnogo ljudi je sviralo na raznim instrumentima, a jedan čovjek je pričao priču. Kada je priča bila gotova, po kišovitom i vjetrovitom vremenu krenuli smo do željezničke stanice. Sve se šarenilo od kišobrana. Čekali smo vlak, i za par minuta je stigao. Ušli smo u vlak, smjestili se i krenuli. Atmosfera je bila odlična. Šetali smo, pjevali i razgovarali u vlaku dok nismo stigli. Još uviđek je padala kiša, a stanica je bila puna automobila i roditelja koji su iščekivali djecu. Bilo mi je jako žao što je vrijeme tako brzo prošlo i izlet brzo završio.

Petra Vulama, 4.a

Veseli Zagorci u Dalmaciji

26.4.'06., u ranim jutarnjim satima, raspoloženo društvo folkloraša iz 4. razreda, dvije djevojčice iz 5. i 6. razreda, nas šest tamburaša iz 7. i 8. razreda, dvije učiteljice, Marina Pakelj i Božena Lacković, i ravnatelj Željko Popović krenuli smo na put u Dalmaciju. Makar smo bili stisnuti u malom minibusu, veselo djeće raspolaženje nije splasnulo. U društvu i šali vrijeme je brzo prolazilo i Split nam je nakon 6 sati putovanja otvarao svoja vrata.

Tamo smo posjetili ustanovu koja se brine za odrasle osobe s posebnim potrebama koje se ne mogu brinuti za sebe. Prije našeg nastupa pred njima, pogledali smo što sve rade i čime se tamo ljudi bave. Oduševile su nas sve njihove radionice: klesarska, likovna... Nakon obilaska ustanove, nastupili smo. Bili su prezadovoljni našim sviranjem i glumom. Nakon nastupa, dok su se folklori još presvlačili, mi tamburaši nastavili smo sa sviranjem svakojakih pjesama. Svi su živnuli, plesali po hodniku, skakali i glasno nam pljeskali poslije svake odsvirane pjesme. Nakon toga, nastavili smo s vožnjom prema Kaštelama. Došli smo u Osnovnu školu Bijaci u kojoj je bilo pravo osvježenje za nas umorne i gladne.

Prije odlaska na naš večernji nastup, par slobodnih sati proveli smo u razgledavanju Kaštela Novog koji nam se svima jako svidio. Upoznao sam i nekoliko dječaka u kojima srce kuca za Hajdukovo ime. Nasmijali su me svojim razmišljanjima da je Hajduk najbolji hrvatski klub. Živio Dinamo! Idemo dalje. Navečer, nastupili smo na 15. čakavskoj večeri. Osim nas nastupilo je još nekoliko pjesnika, grupa Dalmatino... Moram priznati da me grupa

Dalmatino ipak malo razočarala i to zbog toga što su očito svirali i pjevali na playback. Dobro, barem sam se malo nasmijao njihovoj glumi. Zato mislim da je naš nastup bio čak bolji od njihovog jer naša pjesma i naša

svirka bila je u potpunosti prirodna i lijepa. Zbog toga naš je nastup bio ispraćen velikim, velikim aplauzom. Sada je pred nama bio povratak u Osnovnu školu Bijaci gdje su nas već nestrljivo čekali dečki i cure kod kojih je svaki od nas trebao prespavati – naši domaćini. Svatko od nas našao je svog domaćina i nakon toga krenuli smo k njima. Rijetko tko je spavao, ali dobro. Znam za sebe da sam relativno rano zaspao, a probudio sam se još umorniji. Sljedeće jutro započelo je doručkom s obitelji domaćina i gledanjem televizije. Sjećam se, bila je fenomenalna epizoda Žutokljunca. Jesam osmi razred, ali kaj je dobro, dobro je. Susret nas, Gornjostubičana bio je u pola jedan sat u osnovnoj školi domaćina. Svi smo oduševljeno pričali jedni drugima doživljaje koje smo proživjeli prošlu noć i jutro s našim domaćinima. Pozdravili smo se sa svojim novostenčenim prijateljima i krenuli smo u Kaštel Lukšić gdje smo posjetili staru utvrdu o kojoj smo čuli mnogo lijepih stvari. Također, vodič nam je ispričao i jednu prekrasnu ljubavnu legendu o dvoje mladih iz Kaštel Lukšića. Legenda nam je bila toliko lijepa da smo svi zapljeskali po njezinom završetku. Već dugo nisam čuo tako lijepu i posebnu priču. Bila je baš kao prava TV sapunica. Saznali smo od našeg vodiča u dvorcu i mnogo toga o povijesti pravljenja meda i još mnogo toga o medu.

Nakon svega, tužni što je naše uživanje u Kaštelima gotovo, zaputili smo se u naše voljeno mjesto G. Stubicu s prelijepim, novim, nezaboravnim iskustvom koje nitko od nas neće nikada zaboraviti.

Luka Postružin, 8.b

Sveti Juraj, čuvaj Gornju Stubicu

Već tradicionalno, u našoj se župi i ove godine održala proslava Jurjeva. Ovogodišnji program trajao je tri dana. U petak, 21. travnja je bilo svečano otvorenje slikarske izložbe naših slikara koje je održano u galeriji Pod lipom. Izložbu su otvorili naš načelnik Željko Lisak, župnik Ivan Špoljar te bogoslov Dubravko Škrin-Hren. Posjetitelje izložbe zabavljali su humorist Božidar Staroveški, tamburaši KUD-a "Matija Gubec" i ŽVG "Jurjevke". U subotu, 22. travnja u Crkvi sv. Jurja s početkom u 18:00 sati održan je koncert Petrita Čekua na gitari. Nakon koncerta se ispred sportskog kluba "Rudolf Peresin" nastavilo slavlje u čast svetom Jurju.

Sudjelovali su puhački orkestar DVD-a Gornja Stubica, Biserka Postružin, ŽVA Fioala, tamburaši i folklor-

na sekcija OS Matija Gubec, najmlađa folkorna grupa KUD-a Matija Gubec u pratinji svojih "mužika" te puhački orkestar iz Lepoglave. Jako su nas razveselili gosti KUD-a iz Novske. Krijes su zapalili kuburaši iz Marije Bistrice. Nakon svečanog paljenja krijesa narod su zabavljale grupe FOUR KA i EL COMBO. U nedjelju 23. travnja je u sportskoj dvorani OS Matije Gubec održana Večer tamburaške glazbe. Sudjelovali su ŽVG Jurjevke, početni i napredni tamburaši OS Matije Gupca, tamburaški orkestar KUD-a Matija Gubec, solisti Dragutin Mikulić-Paliga, Ivica Kontent te Jurica Darapi (violina). Svoje umijeće na tamburama pokazali su nam gosti, članovi tamburaškog orkestra iz Mača. Ova je tri dana, kao što vidite, u G. Stubicu bilo veselo. Sve je prošlo u najboljem redu. Kako i ne bi kad nas s neba čuva naš zaštitnik, sv. Juraj!

Danijela Salar i Maja Španec, 8.b

globe vijesti

GLOBE vijesti za 2005.godinu

GLOBOVCI naše škole i dalje marljivo prikupljaju podatke. Evo što su izmjerili ove godine:

Mjesec	PROSJEČNA MAKSIMALNA			PROSJEČNA MINIMALNA	PROSJEČNA TRENUTAČNA	PADALINE u mm
	TEMPERATURE ZRAKA U GORNJOJ STUBICI ZA 2005. g (u °C)	PROSJEČNA MAKSIMALNA	PROSJEČNA MINIMALNA			
1.	0,3	5,2	-4,6	3,3	11,5	
2.	-14	4,1	-5,8	2,2	0	
3.	4,2	10,5	-2,1	9,2	58,7	
4.	12,0	16,7	7,2	14,5	84,8	
5.	16,8	23,4	10,1	20,1	75,7	
6.	17,8	24,2	10,1	23,1	51,7	
7.	20,8	27,1	14,5	23,7	162,7	
8.	17,7	21,1	12,4	19,0	269,0	
9.	15,5	20,9	11,1	18,1	112,9	
10.	11,9	16,7	7,2	15,0	26,1	
11.	4,7	7,7	1,7	5,9	88,6	

Najniža izmjerena temperatura zraka bila je 9. i 10. 02. 2005. i to -20,0°C. U siječnju je najniža temperatura zraka bila -19,0°C, a u ožujku -18,0°C!!!

Najviša izmjerena temperatura zraka je bila 29.07.2005. 33,5°C.

Padalina je izmjereno 941,5 mm, a najkišovitiji mjeseci su srpanj i kolovoz.

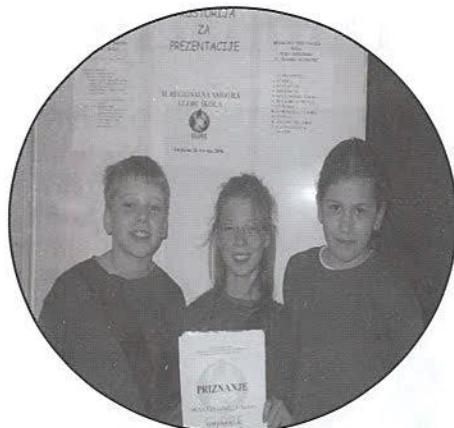
Zabilježen je 51 dan sa snježnim pokrivačem u prva tri mjeseca, sve do 17.03., a najveća visina snijega je bila 37,3 cm.

Prosječna temperatura za prvi 11 mjeseci je 10,9°C, što je manje od višegodišnjeg prosjeka.

U drugoj polovici ove godine mjerači su malo posustali, tako da podatke treba uzeti s rezervom.

Krajem lipnja sudjelovali smo na VIII. Državnoj smotri i natjecanju hrvatskih GLOBE škola u Varaždinu. Pozvani smo na smotru zbog velikog broja mjerjenja, iako nismo pripremili nikakav projekt. U orientacijskom natjecanju učenice su postigle četvrti rezultat!

U listopadu smo posjetili Meteorološku postaju Krapina u Velikoj Vesi. Saznali smo da ta meteorološka postaja postoji od 1.10.1993., da im je maksimalna izmjerena temperatura u razdoblju od 1994. – 2004. bila 38,3°C (13.8.2003.), a minimalna -17,9°C (31.12.1996.).

Do sada smo poslali 36245 izmjerениh podataka, od čega 32512 otpada na atmosferska mjerjenja. Obzirom da ta mjerjenja iziskuju puno svakodnevnog zalaganja (često je to sve teško izmjeriti zbog drugih učeničkih obaveza), želja nam je nabaviti automatsku meteorološku postaju, čiji podaci bi bili dostupni na Internetu svima u svakom trenutku. Sponzori su dobrodošli!

Ove godine smo vježbali mjerjenje naoblake za CLOUDSAT NASA PROJECT. Clo-

15. 10. 2005. godine četrnaest učenika GLOBE grupe naše škole posjetilo je Meteorološku postaju Krapina u Velikoj Vesi. Ta meteorološka postaja postoji od 1. 10. 1993. godine. Ima tri zaposlenika. Saznali smo da je na njihovoj postaji maksimalna izmjerena temperatura od 1994. – 2004. bila 38,3°C (13.08.2003.). Minimalna izmjerena temperatura od 1994. – 2004. bila je -17,9°C (31.12.1996.).

Most Honor Rolls Made (Clouds)

last updated for the time period ending November , 2005

INTRODUCING:
CLOUDSAT
A NASA ESSP SATELLITE MISSION

CloudSat Mission Objective:
Using Cloud Profiling Radar, the CloudSat satellite will allow for a much more detailed study of clouds and should better characterize the role clouds play in regulating the earth's climate, by looking at the interior of clouds for the first time.

The analysis of the combined observations of CloudSat and the other A-Train spacecraft will lead to a better understanding of the role of clouds

School Name	Location	Honor Rolls made
Gymnasium Dr. A. Hrdlicky	Humpolec, Czech Republic	40
OS Matija Gubec	Gornja Stubica, Croatia	40
Primarschule Neufeld	Thun, BE Switzerland	40
Primarschule Trittenbach	Taegerwilen, TG Switzerland	40
Utsjärven Yläaste	Utsjärvi, Finland	40
Myllyharjun lukio	Loviisa, Finland	39
Jordet skole	Larvik, Norway	38
Königliches Athenaeum Eupen	Eupen, Belgium	38
Mittelschule Elsterberg	Elsterberg, Germany	38
Vannaredskolan	Söderala, Sweden	38
Zakladna skola Josefa Bulhaka,	Banov, Czech Republic	38
Kilingi-Nõmme Gymnasium	Pärnumaa, Estonia	37

udSat je umjetni satelit koji bi trebao biti lansiran u orbitu ovih dana. Njegova zadatača je mjeriti vertikalni profil oblaka. To je prvi satelit takve vrste. Osim njega lansirani su još drugi sateliti, a svaki ima zadatku mjeriti drugo svojstvo atmosfere. Zajedno djeluju pod nazivom A – Train. Potreba za takvim proučavanjima pokazala se zbog velikih atmosferskih promjena, prirodnih nepogoda kao posljedica promjene klime

koje odnose i dobra i ljude. Gdje smo mi u svemu tome? Svakih šesnaest dana, u vrijeme preleta satelita iznad Gornje Stubice, trebamo izmjeriti naoblaku, vrstu oblaka i količinu padalina. Obzirom da to ionako radimo, smatrali smo da se možemo i toga prihvatići.

Sanja Knežić, prof.

natječaji i natjecanja

Rukometne priče

U našoj školi djeca se bave raznim sportovima, no 16. studenog 2005. učenice školske rukometne reprezentacije išle su na natjecanje pod vodstvom učitelja Radmila Mihajlovića. Nažalost, naša «nada» je izgubila obje utakmice. Zahvaljujući odustajanju jedne ekipe, naša se ipak plasirala dalje. Tako je 23. studenog reprezentacija opet krenula u «nove pobjede» i odigrala 3 poražavajuće utakmice za ekipu. Takva igra nam je donijela posljednje mjesto na listi momčadi (16. mjesto).

Dan kasnije (24.11.2005.) trebala se je dokazati muška rukometna reprezentacija, no i njima to nije pošlo od ruke. Odograli su jednu neriješenu utakmicu, a drugu izgubili. Nisu se dalje plasirali pa je to bio tzv. «the end» za gornjostubički rukomet. Jedino što nam preostaje je vjerovati «da bolje sutra dolazi».

Stolni tenis

Potkraj siječnja 2006. g. u OŠ Matije Gupca u Gornjoj Stubici održano je općinsko natjecanje u stolnom tenisu. Na županijsko natjecanje plasirali su se Štefanić Pandl (7.a), Ivana Hanžek (7.a) i Petra Šagud (7.c) u kategoriji djevojčica te dječaci Nikola Sviben, Bruno Dremptić i Luka Kosec (svi iz 8.b). Natjecanje je održano 3.2. u OŠ Donja Stubica. Naši stolnotenisaci bili su korak do medalje, na četvrtom mjestu. I na kraju, ne manje vrijedno, spomenimo da ih je vodio, učio i podržavao vjeroučitelj Robert Kučak.

Petra Benko, 8.a

Sudjelovanje na Vjeronaučnoj olimpijadi

Dana 8.veljače 2006. g. učenice naše škole Helena Hrgetić, Barbara Šagud, Danijela Salar i Lidija Kelemen zajedno s vjeroučiteljem Robertom Kučakom bile su na županijskom natjecanju iz vjeronaučne olimpijade o životu Pape Ivana Pavla II. Natjecanje se održalo u OŠ Bedekovčina.

Sudjelovalo je devet škola. Pobijedili su učenici iz OŠ Kumrovec, dok smo mi bili treći. Nakon natjecanja učenici su slobodno razgledavali školu te shvatili zašto je ona EKO - škola. Nakon objavljenja rezultata, učenici su otišli kući.

Lidija Kelemen, 8.b

Šahovski razgovor s Valentinom Slivarom

Potaknuti mnogobrojnim šahovskim pobedama i osvojenim priznanjima Valentina Slivara, učenika 6.b razreda,

odlučili smo ga priupitati za čarobnu formulu za zadavanje mat-poteza protivnici ma. Naime, u okviru školskih i županijskih natjecanja u šahu, na kojima sudjeluju mnogobrojni šahisti iz cijele Hrvatske, naš Valentino postiže zapažene rezultate. Na 11. Jurjevskom turniru šahovskih neda Hrvatske u kategoriji domaćih igrača osvojio je 1. mjesto. Naša je škola na županijskom natjecanju ekipno osvojila odlično 2. mjesto.

Zašto te šah toliko privlači?

Šah me privlači zbog toga što je zanimljiv, treba puno razmišljati i zbog svega toga mi pomaže u matematici.

Kada si počeo igrati šah?

Tata me učio igrati šah kad sam imao 6 godina, a u naš klub sam došao s 11 godina.

Da li je teško igrati šah?

Kad se uči igrati šah, treba puno gledati, razmišljati, koncentrirati se i smiriti. Tko to ne može i neće, teško će naučiti igrati šah.

Da li je u početku teško igrati šah, dok ne naučiš sva pravila šaha i što bi ti poručio početnicima u šahu?

Svaki je početak težak, tako i učenje šaha, ali kad se nešto voli i hoće, nije tako teško. A važno je i tko te uči. Početnicima bih poručio da su izabrali dobar sport koji im može puno pomoći i u učenju, posebno u matematici. Neka budu uporni, marljivi, smireni jer samo tako mogu uspjeti. Svaki poraz im mora biti poticaj da budu bolji.

Imaš li neku najdražu figuru u šahu?
Najdraža figura u šahu mi je dama jer je

najmoćnija.

Što ti misliš da li za igranje šaha treba imati nešto talenta ili šah može igrati svatko tko hoće?

Šah može naučiti svatko tko hoće igrati po pravilima, razmišljati i biti smiren.

Što misliš, igraju li šah bolje dječaci ili djevojčice?

Ja mislim da nema pravila tko bolje igra šah, djevojčice ili dječaci. Važno je da čim ranije počnu igrati. Moja sestra ima 9 godina, igra super i već ide na natjecanja. Treba nam samo dobar učitelj i puno igranja.

Što je posebno važno za igranje šaha?

Za igranje šaha najvažnija je potpora roditelja, biti odgovoran, puno vježbanja s odraslima i boljim od sebe te dobar učitelj. Treba se znati i htjeti smiriti na stolici, a najvažnije je poštovati protivnika.

Nadaš li se još kojoj pobjedi u šahu?

Naravno da se nadam još mnogim pobjedama u šahu. Mislim da još nisam ni pošteno počeo. Još je puno natjecanja pred mnom i mislim da ću, zahvaljujući roditeljskoj ljubavi i potpori moći napredovati.

Valentina Pikec, 8.b

Globovci i geografi, pozor!

Učiteljica Sanja Knezić pripremila nam je kratak pregled natjecanja iz geografije i GLOBE-a. Evo svih datuma i rezultata.

27.01.2006. – ŠKOLSKO NATJECANJE IZ GEOGRAFIJE

15.02.2006. – OPĆINSKO NATJECANJE IZ GEOGRAFIJE. Rezultati:

- 5.r. 1. mj. Gabrijela Haramustek
 - 6.r. 1. mj. Matko Vlahović
 - 7.r. 1. mj. Barbara Šagud
 - 8.r. 1. mj. Luka Postružin
- 16.03.2006. – ŽUPANIJSKO NATJECANJE U MARIJI BISTRICI. Rezultati:
- 5.r. 7.mj. Gabrijela Haramustek
 - 6.r. 4. mj. Matko Vlahović
 - 7.r. 1. mj. Barbara Šagud - osvojeni broj bodova nije bio dovoljan za plasman na državno natjecanje
 - 8.r. 4. mj. Luka Postružin

natječaji i natjecanja

28.04. 2006. – REGIONALNA SMOTRA

GLOBE ŠKOLA U KONJŠČINI

Dora Darapi 5.b, Katarina Klanjčić 5.a, Tomislav Jureša 5.b

29.-31.05.06. – DRŽAVNI SUSRET GLOBE
ŠKOLA U CRIKVENICI

Informatika

Županijsko natjecanje iz informaticke održano je 07.03.2006. u Zlataru. Andrija Čehko, učenik 6.b razreda, predstavljajući našu školu, osvojio je PRVO MJESTO. Čestitke!

Martina Ilinić, 8.b

Natjecanje “LIDRANO”

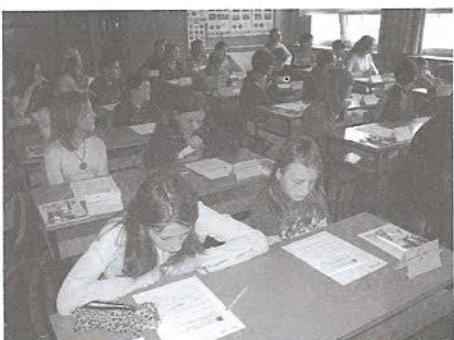
Kao i prijašnjih godina i ove je održano natjecanje “Lidrano” za najbolji literarni novinarski rad. Na županijskom natjecanju od 7. do 10. ožujka 2006. godine u OŠ Ljudevita Gaja u Krapini, ocjenjivački je sud izabrao pet radova i predložio ih za državno natjecanje. Među radovima prispjelim na županijsko natjecanje našli su se i literarni radovi naših učenika: ”Divno čudo ljubavi” i ”Čarobno jutro” Luke Kosca, učenika 8.b razreda te ”Ljubav čini čuda” Branka Hanžeka iz 8.a. Lirska proza ”Čarobno jutro” Luke Kosca u kojoj je dočaran ugodaj buđenja jutra kao neponovljivi osobni događaj i prelijepo iskušto predložena je, na državnu smotru literarnih i novinarskih radova. Luka je zadovoljan postignutim plasmanom, iako se pomalo i nadao državnom natjecanju. Ispričao je kako i inače voli pisati te da je početkom školske godine njegova pjesma ”Bumbar” sudjelovala na natjecanju za Malu nagradu Đalski u OŠ Ksaver Šandor Đalski u Zaboku.

U nadi da će i ubuduće učenici naše škole osvajati slična priznanja. Poručujem svima da puste mašti na volju jer možda se baš u nekom od njih skriva novi pisac.

Lidija Kelemen, 8.b

Matematika

Dana 14.3.2006. u Konjščini održano je županijsko natjecanje iz matematike. Našu školu su predstavljali učenici 5.b razreda Dora Darapi i Tomislav Jureša. Dora je osvojila 8., a Tomislav 12 mjesto. Čestitamo!

Maja Španec, 8.b

Fizika

Dana 16.ožujka 2006. je u Osnovnoj školi ”Lijepa naša” u Tuhlu održano županijsko natjecanje iz fizike. Našu je školu predstavljala Dorotea Drempetić, učenica 8.b razreda. Od dvadeset natjecatelja naša je Dorotea osvojila sedmo mjesto. Čestitamo!

Danijela Salar, 8.b

Klokan bez granica

U četvrtak 16. ožujka 2006. godine, u našoj je školi, kao i u drugim školama na području Europe, Azije i Amerike održano međunarodno natjecanje *Klokan bez granica*. Na njemu su sudjelovali učenici četvrtih, petih, šestih, sedmih i osmih razreda. Natjecanje je započelo u pola jedan kao i u ostalom svijetu. Nakon što su učenici napisali test, dobili su male darove i sendvič kao nagradu za sudjelovanje na natjecanju. Inače, ovo je najbrojnije školsko natjecanje u svijetu i ove godine sudjelovalo je 3.600.000 učenika iz 38 zemalja. U Hrvatskoj je bilo uključeno 14.869 osnovnoškolaca, a zajedno sa srednjoškolcima bilo ih je 20.142. Iz naše škole uključilo se 109 učenika; od toga ih je 9 prošlo bodovni prag, a 11 ih je nagrađeno jer su dva bila jako blizu praga. *Klokan*

bez granica već traje 5 godina, a na inicijativu učiteljice Kate Popović, koja je sve organizirala, po prvi puta smo se ove godine uključili.

Lidija Kelemen, 8.b

Njemački jezik

Dana 20.03.06 održano je natjecanje iz njemačkog jezika u Maču. Našu školu je predstavljala učenica osmoga razreda Andrea Hanžek. Andrea je osvojila 15 mjesto od 27 predstavnika drugih škola.

Maja Španec, 8.b

Biologija

U trećem mjesecu 20.03.2000. učenice 7.a razreda Antonija Rusan i Katarina Kučak imale su prezentaciju o očuvanju okoliša i dvorca Golubovec. Mentor im je bio učitelj Branko Barić. Predavanja su imale samo naša škola i OŠ. Viktor Kovačić iz Huma na Sutli, koja je bila i domaćin županijskog natjecanja iz biologije. Nakon toga su i posjetili tvornicu stakla „Straža.“ Cure su se zabavile i doživjele novo iskustvo.

Petra Benko, 8.a

Atletika

Tradicionalni jurjevski kros okupio je i ove godine brojne trkače. Sudjelovalo je oko 180 djece. Za nagradu učenicima naše škole pobrinuli su se njihovi učitelji koji su svim sudionicima upisali petice u imenik.

Trkači koji su se željeli još dokazati, sudjelovali su na županijskom krosu u Bedekovčini. U kategoriji dječaci 5. i 6. razred 1. mjesto osvojio je Tomislav Haramustek. U kategoriji dječaci 7. i 8. r. Branko Hanžek bio je treći, a Luka Postružin četvrti.

Maja Španec, 8.b

Bili smo domaćini

Županijska smotra zadruga

Naša škola prošle je školske godine bila domaćin županijske smotre školskih zadruga. Kako se smotra održala 21.5.2005. kada je naš prošlogodišnji broj Pučkoškol-

ca već bio u tisku, u ovom broju donosimo nekoliko fotografija da se podsjetite kako je bilo u dvorcu Oršić gdje se smotra tada održala. Na smotri je sudjelovalo 10 učeničkih zadruga *Suvenir* iz Strukovnog i umjetničkog učilišta u Zaboku, *Djetlić* iz OŠ pri Specijalnoj bolnici za medicinsku rehabilitaciju Krapinske Toplice, *Ivančica* iz OŠ Franje Horvata Kiša Lobor, *Zajček* iz Centra za odgoj i obrazovanje Zajezda, *Božićnica* iz OŠ Josipa Broza Kumrovec, *Maslačak* iz PŠ Škarićevo, *Glažuta* iz OŠ Viktora Kovačića Hum na Sutli, *Zvirek* iz SŠ Bedekovčina, zadruga iz SŠ Konjščina i naša zadruga.

Valentina Pikec, 8.b

Zbor OŠ Ante Kovačića, Zlatar

Županijska smotra zborova

U subotu, 8. travnja 2006. g. naša je škola bila domaćin županijske smotre školskih zborova. Na smotri je sudjelovalo sedam zborova uključujući i naš. Gostujući zborovi su bili iz Zaboka, Zlatara, Oroslavja, Huma na Sutli, Kraljevca na Sutli i Mihovljana. Da bi se svi dobro osjećali i vidjeli da su dobrodošli, naša je škola sve to morala dobro organizirati. Tako su uju-

tro pjevače dočekale hostese, učenice naše škole, koje su im pokazale gdje se nalaze njihovi prostori za upjevavanje i pripreme za nastup. Sama smotra se održala u župnoj Crkvi svetog Jurja. Nakon nastupa, svi su zborovi otišli u školsku kuhinju na ručak koji su marljivo pripremale naše kuharice. Poslije ručka, hostese su povele zborove u razgledavanje okolice i na osvježavajući sladoled. Smotra je završila oko 14 sati. Pobjednik smotre je bio zbor iz Zlatara, a naš je zbor osvojio odlično treće mjesto.

Danijela Salar, 8.b

Zbor OŠ Matije Gupca, Gornja Stubica

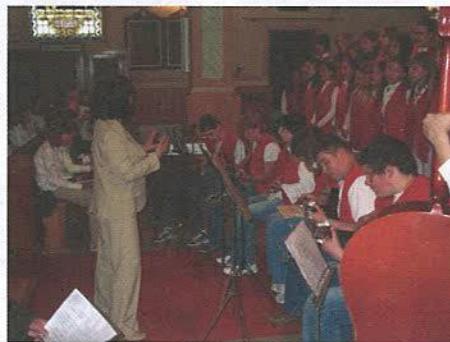
Zbor OŠ Pavla Štoosa, Kraljevec na Sutli

Zbor OŠ Oroslavje

Zbor OŠ Ljudevit Gaj, Mihovljan

Zbor OŠ Viktora Kovačića, Hum na Sutli

Zbor OŠ K.Š. Đalskog, Zabok

Klikom c

Projekt Join Multimedia

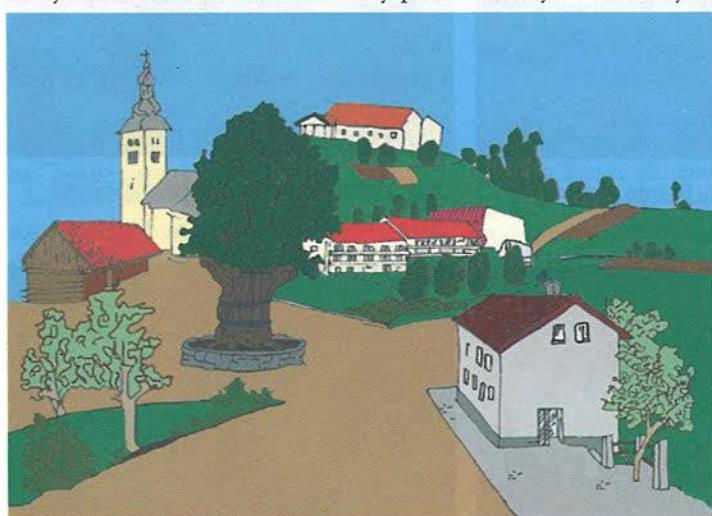

Učenici Andrea Hanžek, Luka Kosec, Antonio Pakelj iz 8.b i Petra Benko, Iva Gudan, Valentina Smetko iz 8.a radili su na projektu Join Multimedia. Join Multimedia je međunarodni projekt koji već niz godina organizira njemačka tvrtka Siemens. Cilj pro-

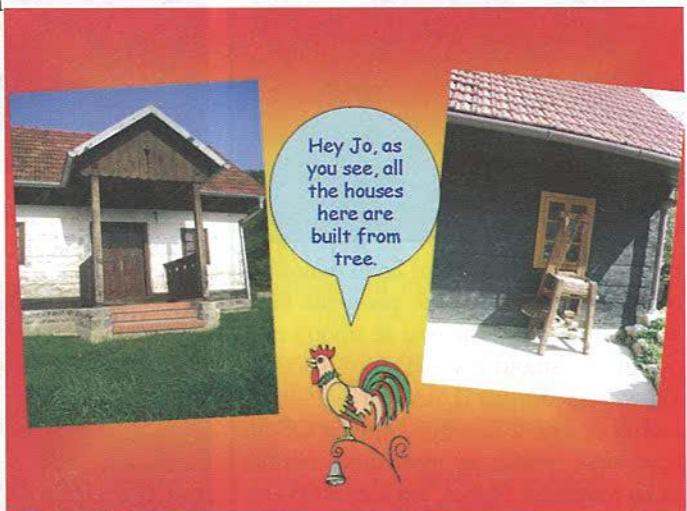
jekt je upoznavanje mlađih naraštaja s mogućnostima suvremene tehnologije te njegovanje timskog rada i kreativnosti. Naš tim izabrao je naziv Roosters (Kokotiček). Na projektu se počelo raditi u prosincu 2005. godine. Projekt je podijeljen u šest dijelova: crkva, muzej, tradicijska

arhitektura, vrijedne ruke, stara škola i nova škola. Svaki učenik je imao svoju zadaću, napraviti multimediju prezentaciju o ljudima i običajima našeg kraja. Njihov krajnji rezultat je bio spoj svih slika, tekstova, glasova, filmova, manjih prezentacija, animacija, muzike u jednu veliku prezentaciju na engleskom jeziku koja je završena početkom veljače 2006. Da bi na vrijeme poslali prezentaciju, grupi je pomogao Branko Hanžek iz 8.a. Ne smijemo izostaviti učiteljice Valentinu Hursa, Ines Krušelj-Vidas i Ivanu Zmajilović te vjeroučitelja Roberta Kučaka koji su isto pridonijeli završetku prezentacije. Uloženo je mnogo truda i vremena te se sada iščekuju rezultati. No, bez obzira na rezultate toj grupi učenika jedino je bilo važno sudjelovati.

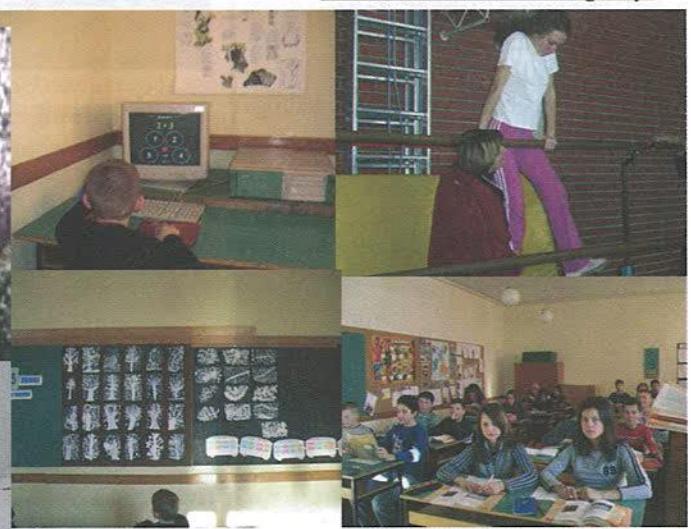
Valentina Smetko, 8.a

Ovo je naša početna stranica

Sve o stariim kućama našeg kraja

Život u našoj školi

o Europe

Detalji iz dvorca Oršić-Muzeja seljačkih buna

Proizvodi vrijednih ruku

Church & Chapels

Predstavili smo naše crkve i kapelice

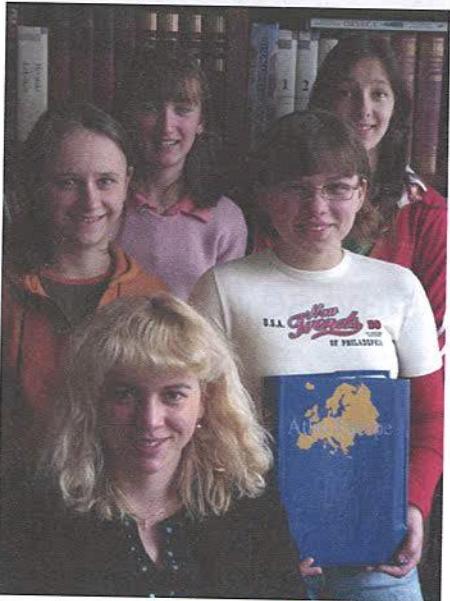

Zanimanja ljudi našeg kraja

LoginEurope

Ove je godine naša škola po prvi put sudjelovala u natjecanju pod nazivom Login@Europe s timom u sastavu učenica 7.c razreda – Barbare Šagud, Petre Šagud, Valentine Bočkaj i Tiha-ne Lisak pod stručnim vodstvom učiteljice informatike Valentine Hursa. Login@Europe 2006. nastavak je godišnjih natjecanja osnovnih i srednjih škola, provedenih 2002., 2003., 2004., i 2005. godine, u izradi internetskih stranica za mlade sadržajno vezanih uz Europsku uniju. Natjecanje je namijenjeno učenicima osnovnih i srednjih škola u Republici Hrvatskoj. Cilj natje-

canja je poticanje učenika na razvoj, prilagodbu i prezentaciju informacija o Europskoj uniji mlađoj populaciji korištenjem interneta kao multimedijalnog i interaktivnog medija. Tema natjecanja za 2006. godinu je „Mobilnost mlađih u Europskoj uniji“, uklapajući se u europsku godinu 2006. „Workers mobility“, a želeći potaknuti stvaranje svijesti kod mlađih ljudi da im sudjelovanje u europskim inicijativama i obrazovnim programima otvara prilike za kasniju akademsku i profesionalnu mobilnost. Uložili smo mnogo truda u nastanak naše web stranice koju pogledajte na

www.gornjastubica-school.hr/login@europe.

Mnogo toga smo naučile i zato ćemo ih potući sljedeće godine. Ove godine sudjelovalo je pedeset i sedam osnovnih i srednjih škola iz Hrvatske, a nagrađene su tri srednje škole jer su se svi natjecali u jednoj kategoriji. Izradom ove stranice i same smo profitirale jer smo osobito na nastavi zemljopisa koristile naše materijale za prezentaciju gradiva drugim učenicima sedmih razreda.

Barbara Šagud i Valentina Bočkaj, 7.c

HOME

EU

Struktura EU

Hrvatska i EU

Mladi i EU

Države Europe

O nama

Kviz

Vijesti

Login@Europe
OŠ Matije Gupca
Gornja Stubica

Login@Europe 2006 nastavak je godišnjih natjecanja osnovnih i srednjih škola, provedenih 2002., 2003., 2004. i 2005. godine, u izradi internetskih stranica za mlade sadržajno vezanih uz Europsku uniju. Natjecanje je namijenjeno učenicima osnovnih i srednjih škola u Republici Hrvatskoj. Cilj natjecanja je poticanje učenika na razvoj, prilagodbu i prezentaciju informacija o Europskoj uniji mlađoj populaciji korištenjem prednosti Interneta kao multimedijalnog i interaktivnog medija.

Tema natjecanja za 2006. godinu je „Mobilnost mlađih u Europskoj uniji“, uklapajući se u europsku godinu 2006. „Workers' mobility“, a želeći potaknuti stvaranje svijesti kod mlađih ljudi da im sudjelovanje u europskim inicijativama i obrazovnim programima otvara prilike za kasniju akademsku i profesionalnu mobilnost.

etno ponašanje u školi

ETNO ponašanje također spada u oblike EKO ponašanja. Učenici i djelatnici OŠ Matije Gupca ponosni su na svoju kulturnu baštinu, njeguju je i poštaju. Da je tome tako dokazujemo slikom i riječima. Pročitajte!

Pisanice ukrašavamo na način naših starih.

Saznali smo...
Običaj za Vincekovo - slavi se 22. veljače

U klijeti djed govori:
«Vinko ga reže,
Joža ga koli,
Jura ga kopa,
Miha ga bere,
Martin ga krsti,
Ja bum ga pil.»
Potom dojde Andraš
pa pita:
«Počem ga daš?!» **Etnografska grupa**

Folklorna grupa njeguje običaje našeg kraja.

Fašnik

Danas je fašnik. To vam je jako veseli i šari dan. Od ranoga jutra deca hodiju po selu z velikami košarami. Na sebi imaju šare lafre i kiklje.

Kaputi su im ili premali ili preveliki. Tak šari tiraju hudu zimu i prizivaju proleće. Oni ideju od hiže do hiže i sakumu čoveku zaželjuju pune dobrega vu životu. Male si možda i zatancaju. Z velikem šćapem pokažuju gazde hiže kulika mu bu zrasla repa. Da im se zafaliju, ljudi im dajeju jajca, peneze ili domaće krafline. I gda se mačkari fest zmučiju, dojde doma. Tam ih čaka kuhanje zelje i suhi buncek. Na večeri svi ideju v sele da bi videli princa Fašnika. Tef fašnik je kriv za vse grdega kaj se je dogodilo v prošlemu letu. Već na drugi dan, na Pepelnici počinje korizma. To vam je priprema za najveći svetek, a to je Vuzem.

Filip Novosel, 3. r. PŠ Dobri Zdenci

Ludi fašnički dan

Dana, 28. 02. 2006. god. u Gornju Stubici je dojhal gospod Fašnik. Učenici naše škole su ga pozdravili velikom povorkom njemu u čast. Povorka je krenula u 10:30 h iz škole prema Trgu. Putem su svi pokazivali svoje ludemaske.

Našlo se tu liječnika, labuda, pačića, vještica, čarobnjaka... Atmosfera je bila za poludjeti. Juškanje, kričanje, smijanje... Svega je toga bilo u povorci koja je s Trga krenula prema Sportskom domu Rudolfa Perešina. Tamo je održan prigodan program. Veseli zborovi otpjevali su Fašniku pjesmice: «Cincan Cvrgudan» i «Danas je najludi dan». Hrabi su učenici na kraju programa iznijeli svoje parole. Tada se luda povorka razišla, a veseli «mačkari» krenuli su svojim selima proziti «jajca, peneze i krafline».

Dorotea Drempetić i Danijela Salar, 8.b

Maškare

(Maškare su se uredile. Iz kuće izlaze neboder i stablo.)

Neboder: U koju kuću ćemo prvo ući?

Stablo: Pa u onu na koju prvo naiđemo.

Neboder: Onda uzmi košaru i štap.

Stablo: A što će mi to?

Neboder: Kako za što? Pa štap ti služi za pokazivanje repe, a košara za jaja i novac što će ti ljudi dati.

Stablo: Ja sam stablo, a stabla ne nose ni štavove niti košare!

Neboder: Što si tvrdoglav! Stabla puno toga ne rade što ti upravo sada radiš. Stabla ne pričaju, ne hodaju i nisu tako tvrdoglavata kao ti! Pa nećeš se sad pretvoriti u drvo zato što si se u njega maskirao.

Stablo: Dobro, baš sam glup. Imaš pravo, te će mi stvari trebatи.

Neboder: Nisi ti glup, samo si malo tvrdoglav. Baš kao pravo drvo.
(Ulaze u kuću)

Nikolina Lisak, 4.b

Mačkari

Ja živim u malome selu i imam družinu veselu.

Kad se mačkari spomeneju vsi maske na se deneju.

Po selu čuje se halabuka zvonci, galama i druga buka.

Maske razne po selu se klate, mačkari jedni druge mlate.

Po hižam isčekuju,

lanjskoga duga,

po cesti vlečeju

kolca i pluga.

Tancaju jake za

debelu repu,

za račun zemeju

jajca i strepu,

a peneze rade

mečeu u žepu,

naj živiju mačka-

ri i debela repa.

Lucija Gajski, 3. r. PŠ Dobri Zdenci

Novosti iz školske knjižnice

Premda vaša knjižničarka iskreno misli da nema učenika koji nije barem jednom zavirio u knjižnicu, iz pouzdanih izvora doznajemo da ima i takvih. Za njih i one druge, sramežljive, evo brzopoteznih vijesti iz knjižnice.

Početkom ove školske godine osnovana je knjižničarska grupa. Učenice i učeni-

knjiški junaci vole, a što ne vole. S tim znanjima postali su novi članovi knjižnice. Početkom studenog u knjižnici se pojавilo novo lice – Luka Vrđuka, bivši učenik naše škole koji je na civilnom služenju vojnog roka u našoj školi. Možete zamisliti kako su se vrata knjižnice radozvalo otvarala dok sve cure nisu uspjele „odmjeriti“ Luku.

Konačno, u knjižnici je organiziran i nagradni natječaj čitanja Kronika iz Narnije. Svi sedam knjiga prva je pročitala Katarina Kučak za što je nagrađena posterom i kartom Narnije.

Kronike iz Narnije samo su dio novih naslova koji se od ove godine mogu naći u našoj knjižnici. Obnovljen je fond knjiga za učenike nižih razreda – imamo lijepo nove slikovnice, nabavljeni su naslovi književnica Branke Pri-

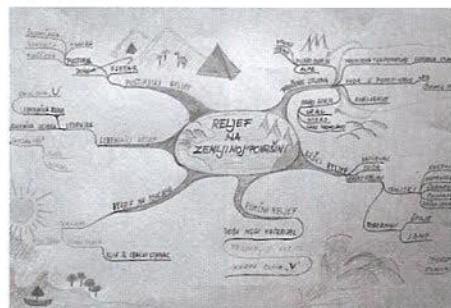
ci koji su se uključili u rad grupe imali su puno posla. Bavili su se slaganjem i čišćenjem knjiga, fizičkom obradom novih knjiga (štambiljanje, lijepljenje naljepnica), sređivanjem časopisa, ali su se upustili i u dramatizaciju priče *Miš u knjižnici*. Učenici 1.a, 1.b i prvašići iz PŠ Sveti Matej s veseljem su pogledali zgode malog mišića koji je susreo glavom i brkovima čuve-nog Mačka u čizmama te naučili što takvi

morac koja je gostovala u našoj školi i dobili smo donaciju od izdavačke kuće Profil u vrijednosti od 1384 kune. To su uglavnom naslovi za učenike viših razreda, nisu obavezna lektira, to je suvremena, moderna i zanimljiva literatura. Sve u svemu, ove je godine upisano čak 291 novih naslova u knjižnicu. Trebate li još koji razlog ili je sve navedeno dovoljno da prvom prilikom navratite u ŠKOLSKU KNJIŽNICU?

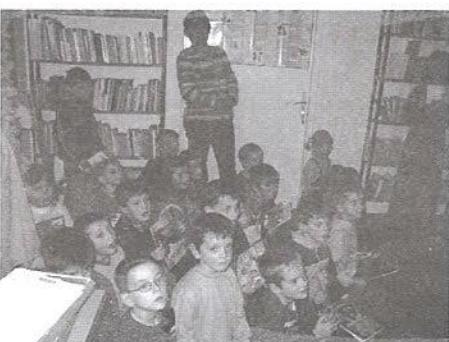
Ines Krušelj-Vidas

Zatim je početkom drugog polugodišta krenuo projekt otkrivanja blaga. Blago su bile mentalne mape ili umne karte. Najprije je organiziran seminar za učitelje

koji je održala dr. Marija Pavkov. Učitelji su se sasvim dobro snašli u ulozi učenika. Zatim je knjižničarka održala ciklus sastanaka u krčmi „Kod medijateke“ za sve one neustrašive moreplovce koji su se upustili u traženje blaga. Naravno, imali su samo gusarsku kartu koja ih je ipak dovela do cilja – naučili su izrađivati umne karte. Nemojte se odmah zabrinuti ako se niste ove godine popeli na gusarski brod, zapovit će i dogodine.

Budući pjesnik

Dalibor Mucak, učenik 3.a razreda, veseo i razgovorljiv dječak, izrazito je literarno nadaren. Njegove radove odlikuje originalnost izraza, bogat rječnik i slikovitost. Dalibor nam je otkrio da osim što ima mnogo drugih hobija (svira sintisajzer, igra nogomet, puno čita) najviše uživa u pisanju priča i pjesama. S pisanjem je intenzivnije započeo u 2. razredu, a svoje radove zapisuje u svoju Tajnu bilježnicu koju, još zasad, ne bi nikome pokazao. Podjednako voli pisati i pjesme i priče, a želja mu je napisati dugačak roman, čak najduži na svijetu.

Dalibor kaže da veoma voli maštati i sanjariti, a ljubav prema pisanju naslijedio je od tate koji je i sam kao đak mnogo pisao. «Krivac» je i baka od koje se naslušao mnogih priča koje bi sama izmišljala. «Pisati sastavke nije uopće teško,» smatra Dalibor, «već zabavno i ugodno». Najprivlačnije su mu pustolovine i povijesne teme, a bajka najdraža književna vrsta. Najdraži mu je pisac Mato Lovrak.

O ovom zanimljivom i literarno nadarenom dječaku još ćemo zasigurno čuti jer njegova strast prema pisanju urodit će mnogim zanimljivim i lijepim radovima. Nekoliko njegovih radova objavljujemo na početku naše rubrike Likovno-literarne stranice.

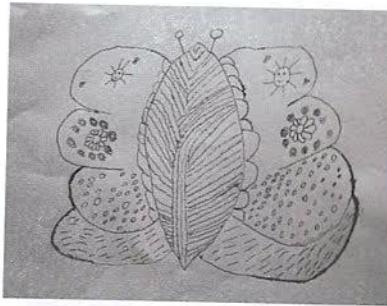
Od zrna do kruha

Marljiv orač njivu ore,
a sijačica sije sve do zore.
U jesen je zrno malo
pa još nije isklasalo.
Kad dođe zima zrnu godi,
jer od vlage bolje rodi.
Pod pokrivačem snježnim provodi zimu
slabu,
sve dok ne ugleda prvu visibabu.
Stiglo je proljeće,
lastavica već slijeće, a zrno se pretvori u
veće.
U žarko ljetu sunce je sjalo,
i zrno je stasalo i isklasalo.
Zorilo je zorilo,
sve se više zlatilo,

a onda je pod kosu koščevu svratilo.
Došlo je vrijeme da se melje
zrno po zrno na veselje.
A zatim majčini prstići gipki, mijese tijesto i mase,
a ono buja, postaje sve veće
i dobro na njega pazi.
Brojim dane do blagdana svako veče
i jedva čekam da se domaći kruh ispeče.

Ožujak

Otopio ožujak
ovogodišnje oborine.
Ogrijao ogladnjelu obitelj.
Okitio ožujak
ogoljeli okoliš
obojavši obližnje okućnice.
Osamljena ožujska osa
obljetavala oko
odbačenog osježivača.
Otvorio ožujak
okovana okna,
osvijetlio ostavljenu
ognjišta.

Hrvoje Grden, 3.r. PŠ Dobri Zdenci

Zima

Stigla zima
u moj kraj,
prekrila je
lug i gaj.

Prekrila je
cijelo selo
pa je u njem
sve veselo.

Žamor djece
svud se čuje,
te se zimi
svak raduje.

Jelena Jakšić, 2.b

Začaran imenik

Djeca jedne škole bila su veoma svojeglava. Ne samo da su radila sve po svome, nego su i vrlo malo učila. Možda je to bilo zbog učiteljice koja ih nije tjerala da uče ili možda zbog roditelja koji nisu obraćali pozornost na svoju djecu. Djeca bi uvijek nezadovoljno gundala: "Jedan - dva, jedan - dva pa moje su ocjene kao sportska prognoza." Učiteljica se trudila, ali djeca k'o djeca i dalje su ljenčarila. Svatko je od njih želio ispraviti ocjene, no u tome nije nitko uspio. Sav taj trud bio je uzaman. Kada je učiteljica vidjela da treba pomoći roditelja, odlučila je pozvati sve mame i tate

na roditeljski sastanak. Učiteljicu je zanimalo zna li tko rješenje. Bilo je tu različitih odgovora, ali ni jedan onaj pravi. Neki su roditelji tvrdili da bi trebala djeca više učiti. No pitanje je bilo kako ih natjerati na to. To je bilo uistinu komplikirano. Drugi su roditelji predložili da djeci kupe računala kako bi im olakšali rad. Učiteljici to nikako nije odgovaralo jer bi djeca pretjerivala s igricama i ne bi i dalje ništa učila.

Kad su svи studio-nici roditeljskog sastanka shvatili da ne mogu ništa poduzeti, ogorčeni i očajni podošle kući.

Došao je novi dan. Neuka djeca opet su pošla u školu. No tog dana zabilo se nešto neobično.

Učiteljica je htjela upisati jednom od učenika dvojku jer više nije mogla gledati tolike jedince koje su izgledale kao da su se u hrpmama presipale preko cijelih stranica. Baš kada je otvorila

prvu stranicu, naišla je na nešto čudno. Na stranici nije bila ni jedna najmanja jedinica već same petice. Učiteljica je postajala pomalo zbumjena. Svim je učenicima pokazala tu nepodopštinu, a učenici su se zapitkivali tko li je to uradio. Jedan se učenik smješkao u kutu. Upravo on je izmijenio imenik. Kriomici se prikrao stolu za učitelje te je promijenio imenik. Drugog je dana učiteljica namjeravala baciti imenik u koš za smeće kako bi sve opet bilo u redu. Baš u taj čas dotrčala je učenica i uzbudjenim glasom počela govoriti da je naučila zadano gradivo. I zaista. Znala je sva osnovna znanja koja su do sada učili. S vremenom su se i drugi učenici ugledali na nju te su i oni počeli

marljivo učiti. Učiteljica nije mogla vjerovati vlastitim očima. Bila je presretna. Kasnije su učenici pohađali više razrede te su morali napustiti učiteljicu. I dalje su bili pametni, a njihovi roditelji beskrajno veseli i ponosili su se svojim sinovima i kćerima. Možda je to bilo zbog onog imenika... Nikad se ne zna. Kad su učenici bili stariji i odabrali si struku, pomalo su zaboravili na djetinjstvo i krenuli dalje sa životom. A učiteljica je začaran imenik čuvala i u rukama i u srcu kao najveću uspomenu.

Divno čudo ljubavi

Kažu da čuda ne postoje. Svo dobro ili zlo koje se događa uzrokovali su ljudi. Jesmo li čudaci ili čarobnjaci?

Živim u malome kutu ovog Svetmira. Osjećam se sigurno i zaštićeno. Okružuje me ljubav roditelja, brata, rodbine i prijatelja. Mnogi moji vršnjaci su sami, uskraćeni za toplu riječ. Ratovi, prirodne katastrofe i bolesti uništavaju obitelji. Ljudi se ubijaju radi novca, nafte, zlata – beznačajnih sitnica u kojima ne treba tražiti smisao postojanja. I svi oni jednako su nesretni i nezadovoljni. Zar ne znaju da je dovoljno tek zrnce ljubavi da bi osjetili sreću za kojom tragaju krivim stazama? Stisak ruke, zagrljav, iskren pogled, čaša vode dovoljni su da se osjetimo sretnima.

Za sve je zaslužna ljubav. Čudesna je to zvijezda koja spaja ljudska srca, stvara prijateljstva i obitelji. Ali u njoj ima boli. Sve jedno. Ona je svuda oko nas i svemu daje život. Ponekad pomislim da čovjek uopće nema ljubavi u sebi, ali ne želim vjerovati u to. Potajno se nadam i pouzdano znam: to divno čudo ljubavi čuči u svima nama.

Luka Kosec, 8.b

Draga moja Kestenka!

Jedva čekam da padnem na zemlju da te mogu opet vidjeti.

Jako te volim i ne mogu više izdržati bez tebe. Dosadno mi je i zagušljivo bez tebe u ovoj bodljikavoj loptici. Vidimo se uskoro!

Tvoj Kestenko!

Klara Zebić, 2.a

Ljubav čini čuda

Da imam sestruru, možda bih shvatio prije. No nemam je, stoga nisam nikad pojmio da to što osjećam prema njoj nije prijateljska ljubav. Da, to je ljubav, ali ne bratska! Povijest ove ljubavi seže još u malu školu.

Anita Lucia Tupek, 1.r PŠ Sveti Matej

Kad smo se prvi puta ugledali, između nas je zaiskrila neka magija. Čekaj malo, sada se sjećam: ona je bila ono malo sićušno derište, malo, ali glasno! Vikala je glasnije no cijeli pjevački školski zbor zajedno s tamburaškim orkestrom. Kada bi je učiteljica pohvalila kako je lijepa i dobra, bio bih siguran da nikada prije nije vidjela dijete. Ali sada, sve se promjenilo! Sada je veća i mnogo ljepša. Kosa joj sjaji nekim čudnim sjajem koji nikada prije nisam zamjećivao. A i ja sam sada pravi mačo. Jedini problem je u gorkoj spoznaji da ona voli drugoga. Hm, tko mi je kriv što se prije nisam izborio za nju? Sada to skupo plaćam. Jednoga dana u novinama sam ugledao spasoносni oglas koji mi je ulio tračak nade da bi se moja beznadna situacija ipak mogla popraviti: «NEZNATI ŠTO DA REĆI, JA VAM KAZATI ŠTO DA REĆI!», a u zagradi je pisalo: «SVE O LJUBAVI». Ohrabren čarobnom formulom ne okljevah ni časka već odmah nazovem, ispričam svoj problem, a neki smiješni tip mi kaže: «Povuci neki potez!» i poklopi mi slušalicu na moje sveopće zaprepaštene. Pa toliko sam znao i sam! Jedino što nisam znao o kojem potezu je riječ! Tada se pojавio moj «andeo s neba», moj najbolji prijatelj sa sličnim problemom koji me savjetovao: «Pridi k njoj i reci da je voliš. Ona može reagirati na dva načina: Prvi bi glasio: 'I ja tebe volim', a drugi bi ti ispričala njezina desna ruka crvenim otiskom svih pet prstiju na licu.» Pomislih kako vrijedi pokušati.

Slijedećeg dana tiho se došuljam do nje i sav uzbuđen kažem: «Volim te!», a ona se na to počela okretati prema meni zajedno sa svojom desnicom. Prilijepila mi je

takvu šamarčinu da mi je izbila zub! Ljubav stvarno čini čuda! To dokazuje činjenica što mi je izbila zub koji mi je zadavao jaku zubobolju već nekoliko tjedana.

Nakon dva do tri tjedna već sam bio «zatreskan» u drugu.

Sada je opet sve po starom. Tražim čarobnu formulu. Činim prvi korak. Jedanput će mi se posreći...

Branko Hanžek, 8.a

Moj nestašluk

Mama kaže da sam ja jako nemirno dijete. Nikada ne mogu sjediti ni stajati na jednom mjestu. Sve me zanima i sve želim vidjeti. Najradije bih bio na dva mjesta isto vremeno.

Jednu večer sjedio sam ispred televizora i gledao film. Cijelu večer vrtio sam se na stolici. Mama mi je ponavljala da se smirim, ali uzalud. Pored stolice stajao je mamin omiljeni cvijet. Bila je ponosna na njega. Svakome ga je pokazivala. Govorila mi je da pazim na njega i da ga ne potragam. Rekao sam joj da

da nisam mala beba. Čim sam to izgovorio, stolica mi se zavrtjela i najedanput sam se našao na tegli s cvjetom. Cvijet se slomio, a zemlje je bilo po cijeloj sobi. Mama je pozelenila od bijesa. Počela je vikati na mene. Uzela je usisavač i krpu i počela čistiti. Ja sam cijelo vrijeme šutio. Tiho sam se išuljao iz sobe. Obukao sam pid-

žamu i legao spavati.

Drugi dan mama se smirila, a ja sam joj obećao da će biti pažljiviji. Za rođendan sam joj kupio cvijet. Nije bio isti kao prvi, ali bila je sretna.

Dean Djermanović, 4. r. PŠ Sv. Matej

Magdalena Spanec, 2.a

Bio sam vitez kralja-Petra Svačića

Bilo je to strašnog, kišovitog dana. Uputio sam se prema dvoru. Nosio sam kralju povjerljive novosti o našoj zemlji. Kralj Petar i ostali vitezi zasjeli su za okrugli stol. Raspravljali su o pobunjenom narodu. Odluku su donijeli. Treba se obraniti od takvog naroda. Kralj nam je naredio da obučemo crvene odore, uzmemo mačeve i kopljja. Vitezovi su uzjahali konje, a obični vojnici krenuli su pješice. Ljut i slabo naoružan narod je krenuo prema nama. Bitka je počela, svugdje je bilo krvi. Mnogo je naših vitezova poginulo. Neki vitez je napao kralja sjekicom. Kralj je pao s konja. Priskočio sam da mu pomognem,

ali je već bilo kasno. Umirao je. Pred smrt je izvadio jedno pismo ispod svog ogrtića u kojem je pisalo ako se njemu nešto desi da ja zauzimam njegovo mjesto. Zamolio me da dobro vodim svoju zemlju. Ja sam se potudio da tako i bude. Goru na kojoj je poginuo kralj, nazvao sam Petra gora. Ljudi su to sa štovanjem prihvatali. U Hrvatskoj za vrijeme moje vladavine nije bilo rata ni pobune.

Josip Brlek, 4. r. PŠ Sv. Matej

Proljeće je zaspalo-igrokaz

Visibaba: Što je ovo? Proljeće još spava, a sunčeve zrake sve su toplice.

Mrav: I ja mislim da spava. Vrijeme mu je da se probudi.

Cvrčak: Što čeka? Ima tako puno posla. Ja nemam gdje svirati.

Krtica: Uredila sam krtičnjake, a oko njih ni cvijeća ni trave. Oh, to proljeće! Trebamo nešto smisliti da ga probudimo.

Mrav: Visibabo, ti bi trebala zvoniti svojim zvončićem.

Cvrčak: Probudit ćeš tako usnulo proljeće.

Visibaba: Dobro ste se sjetili. Odmah počinjem zvoniti.

Cvrčak: Ti zvoni, a ja ću svirati.

Mrav: To će ga sigurno probuditi.

Krtica: Počnite odmah!

Mrav: Lijepo vas je čuti. Prava proljetna pjesma. Osjećam da se proljeće budi.

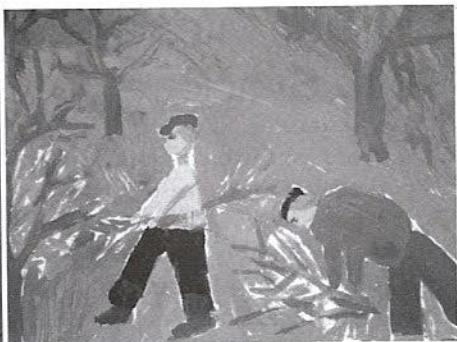
Krtica: To se vidi. Oko mojih krtičnjaka niče trava i cvijeće.

Visibaba: Stvarno nas je čulo i probudilo se. Eno tamo stotine mojih sestrica! Jako sam sretna!

Cvrčak: Ja sam sretan što ću imati kome svirati.

Mrav: Ti sviraj, a ja ću plesti. Moramo razveseliti proljeće i zahvaliti mu.

Mateja Vrđuka, 4.b

Ana Lešković, 5.c

Proljeće se probudilo

Zima je bila duga, zbilja duga i svima

Luka Dremptić, 4.b

je već dosadila. Više se nitko nije radovaо snijegу, već su svи pomisljali na bicikle u garaža-

ma, role u spremištima....

Stvarno nešto nije bilo u redu. Proljeće je zaspalo. Životinje i biljke su morale udružiti snage da ga probude. Dogovarali su kako i kada da to učine. Prvo su morali napraviti pripreme i zaključili su da će to biti gotovo do 21. ožujka. Tada će cijela vojska mrava i jata vrabaca pomoći u pjevanju proljetnih pjesama. Visibabe će svojim zvončićima zvoniti, jaglaci u trube trubiti, a krtice će dirigirati.

Vježbali su cijeli ožujak. Došao je dan kada se na livadi okupilo tisuće mrava, stotine vrabaca, a visibabe i jaglace uopće nitko nije brojao. Krtice su zauzele položaj

Mateja Labaš, 4.r. PŠ Sveti Matej

i proljetni koncert je počeo. Bili su doista glasni. Jer, nakon nekog vremena nešto se dogodilo. Što mislite, što? PROLJEĆE SE PROBUDILO!

Luka Dremptić, 4.b

Šljiva plavica

Pokraj stare i trošne kućice uzdiglo se ponosno stablo. Na stablu se veselo smješkala šljiva Plavica. Bila je ponosna jer sunce nije cijelog dana skidalо pogled s nje. U kućici je živjela dobra bakica koja je svake godine od sočnih šljiva pekla ukusan pekmez. Djeca iz sela su već bila nestrljiva kad će šljiva Plavica dozrijeti da probaju pekmez. Odjednom se naoblačilo i šljiva Plavica odlučila je skočiti bakici u krilo.

Valentina Matija, 2.a

Vinska

Do vrh brijege, strmi je put na tome brijezu vinograd žut. U vinogradu tome grožđe slatko mirise i u njemu se punim plućima diše.

Kada dođeš do vinograda toga, uđi i najedi se kao iz svoga.

U kljeti čašu vina možeš popiti, ali nikako se ne trebaš napiti. Pazi da sve ne ode k vragu i nemoj se popiknuti na pragu.

Gravitacijska sila prilično je jaka nemoj da od tebe napravi bedaka.

Ivan Benko, 4.b

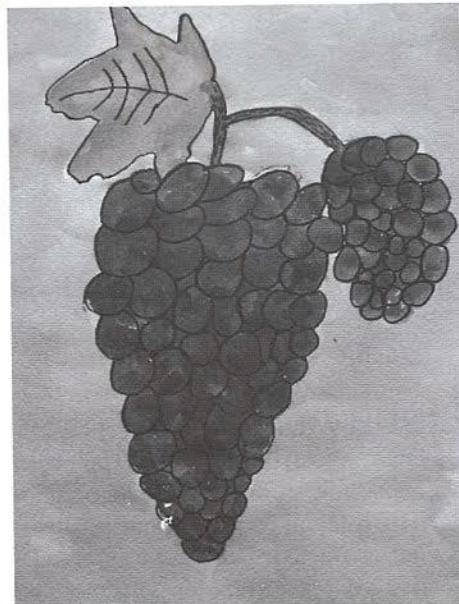
V trsju

Kak je lepe sončeve na nebu. Duguvarali smo se da ideme brat grozdija. Kad smo krenuli u trsje, znali smo da se bume morali dobre namučiti da si popijeme finuga vinčeka. Tički su popevali či-či-či-či, a veter je fuhal fijuuuu fijuuu. Lijepe nas je hladil. Lišće je šumele šššš šššš. Mogel sam nadišati grozdija. Nisam ga više mogel dišati. Pruobal sam ga. Bile je taman za branje. Počeli smo s branjem. Kad smo brali, stalne su zujale muhe krej nas zzzz zzzz zzzz. Delal sam ko konj dok sam nosil kante pune gruzdija vu brije. Čule se kričanje vrana i jastreba kva kva kva. Kad smo završili čule se drndanje traktora dddd dddddd. Krenuli smo prema duomu.

Bili smo veseli kaj smo pobrali grozdje. Svi smo jedva čakali da si popijeme mošta.

Ivan Benko, 4.b

Dario Boroša, 2.a

Svibanj

Smijao se svibanj sunčevom sjaju.
Sjedio sam,
spavao sam,
snivao san.
Spokojno sam.
Sjetio se svega.

Matija Lešković, 3.a

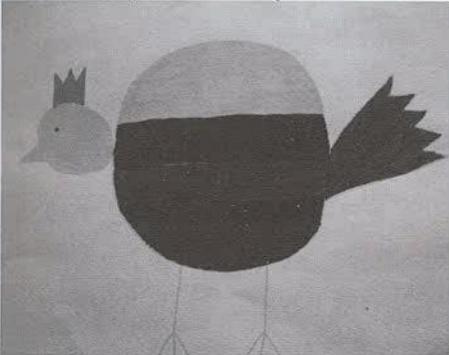

Stjepan Dremetić, 2.a

Čarobno jutro

Jesen je. Rano je jutro. Prošlo je tek šest sati. Kad sam ustao iz toploga kreveta, mrzio sam sve oko sebe.

Na vratima me dočekao mrak. Izdoh napolje. Krajevi dvorišta bijahu uronjeni u maglu. Ugodna tišina. Zrak je gust, vlažan i nekako ljepljiv. Ni traga povjetarcu. Jutarnja «kmica» nije ni blizu nalik

Ivana Kosec, 1.a

onoj noćnoj. Prošetah voćnjakom. Ovdje je svježije. Trava bijaše vlažna. Hodajući, ostavljah tragove svojih stopa u njoj. Tada začuh prvi zvuk. Ptica. Negdje u grmlju. Zatim opet tišina. Podigoh pogled prema nebu koje se daleko na obzoru počelo lagano rasvetljavati. Oglasi se zvono s crkvenoga sata. I ono bijaše prigušeno. Zastanem. Slušam ovu pametnu tišinu oko

sebe. Osjetih kaplju rose koja mi s krošnje padne na lice. Krenuh put kuće. Još nekoliko trenutaka i poznati zvukovi razbit će ovu čaroliju svanaća.

Više ne žalim zbog ranih ustajanja. U svakom novom danu tražim ono čarobno jutro.

Luka Kosec, 8.b Juraj Hren, 3.b

M o j e neobično putovanje

Promatrajući nebo, zvijezde, mjesec, sunce poželjela sam biti astronaut. Nisam mogla čekati da odrastem. Željela sam to biti sad i odmah. Skupila sam sve balone do kojih sam mogla doći, svezala ih za sebe i napuhala pumpom za bicikle. Poletjela sam uz zalet sa svog balkona i letjela i letjela. Do oblaka, pa kroz oblake i dalje. Do ozonskog omotača. Tamo je bilo puno zelenih

Mateja Bokun, 3.r. PŠ Hum Stubički

balona. Ugledala sam i jednog svojeg koji mi je pobjegao prošlog ljeta. Ali moji baloni se nisu mogli zaustaviti nego su letjeli i dalje. Oko mene sve je postalo crno, a Zemlja je bila plava. Odjednom katastrofa! Jedan po jedan, baloni su počeli pucati. Netko vrijeme održavalasam se plivajući po zraku, a onda se strmoglavlila u dubinu. Što je dalje bilo, ne znam. Probudila sam se pokraj svog kreveta na podu svoje sobe.

Jadranka Čmarec, 4.a

Ivica i Marica

U jednom malom selu živjeli su Ivica i Marica. Jednog dana ih je baka poslala u šumu po borovnice, jer je tata igrao nogomet. Ivica i Marica su pošli u šumu, no krenuli su krvim putem jer je Ivica mislio da je to prečac do šume. Odjednom, našli su se u gradu Maštogradu. Tamo su stvari letjele, a ljudi stajali ko ukipljeni i svijetlili kao semafori. Čak si se mogao voziti na „Kraševim“ napolitankama. Ivica i Marica lutali su gradom. Nisu se znali

vratiti kući jer im je čaj u šalici pojeo komadić „Vic“ štapića koje je Marica bacala po putu. Kako su lutali, došli su u dio Maštograda koji se zove Zagorje. Tamo ih je pratila vještka na svojem letećem usisavaču. Ivica i Marica su čak bježali i po rijeci Limunadi od straha. Kako su bježali od vještice, našli su put kući, ali su najprije otišli u šumu po borovnice. Dok su brali, došla je druga vještka koja se zvala Nosata Sam i ponijela ih sa sobom na drugi planet – Planet Nosatih. Na Planetu Nosatih su joj pomagali. Vještka Nosata Sam je bila glumica, pa je Ivica bio stilist, a Marica šminkerica. Ivica i Marica nisu se htjeli vratiti kući jer su imali dobru, ali zaista dobru plaću!

Gabrijela Haramustek, 5.a

Stigla je jesen

Već je tu. Brzo i hrabro stigla je u moj kraj i moje dvorište. Ostavila je veliki trag na moja dva oraha ispred kuće. Lišće im je obojila žuto-smeđom bojom, a orahe pobacala po zemlji mokroj od kiše. Kad puhne vjetar diže u zarak lišće i pleše s njim jesenski ples. Česte su i jutarnje magle. Dozrilo je voće i povrće. Ljudi ubiru i marljivo pospremaju jesenske plodove. Meni su najdraže sočne jabuke i pečeni kesteni. Zato jako volim jesen, jer nas ona priprema za dugu i hladnu zimu.

Renato Osrečak, 3. r. PŠ Dobri Zdenci

Mateja Labaš, 4.r. PŠ Sveti Matej

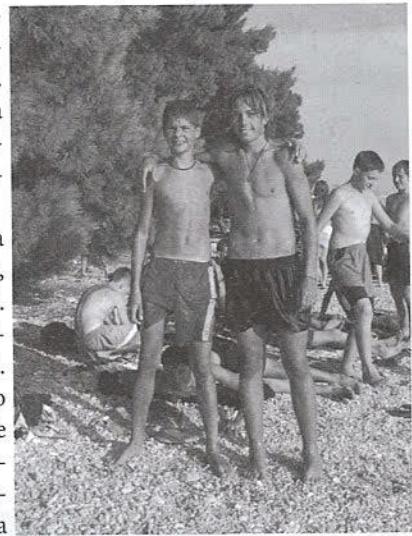
putopisna stranica

Nezaboravni dani - moj maturalac

Dana 28.08.05. učenici osmih razreda krenuli su na petodnevni maturalac. Krenuli smo oko pet sati dvama autobusima. Svi smo bili jako uzbudeni i nismo uopće spavali.

Oko 13 sati stigli smo u Split gdje nas je čekao turistički vodič Mislav koji nam je pokazao jezgru današnjeg Splita - Dioklecijanovu palaču. Dioklecijanova palača je jedna od najvažnijih kasnorimskih spomenika u Hrvatskoj. Naše odredište bila je Makarska rivijera, točnije Baško polje. Kada smo stigli, smjestili smo se u hotel. Prije večere otišli smo se okupati, a kasnije smo se mogli zabavljati uz živu glazbu koja se nalazila

nedaleko od hotela. Drugog dana maturalaca otišli smo u Dubrovnik, gdje smo razgledavali Stradun. Posjetili smo "Akvarij Dubrovnik" u kojem smo vidjeli mnoge morske životinje koje žive u Jadranskom moru.

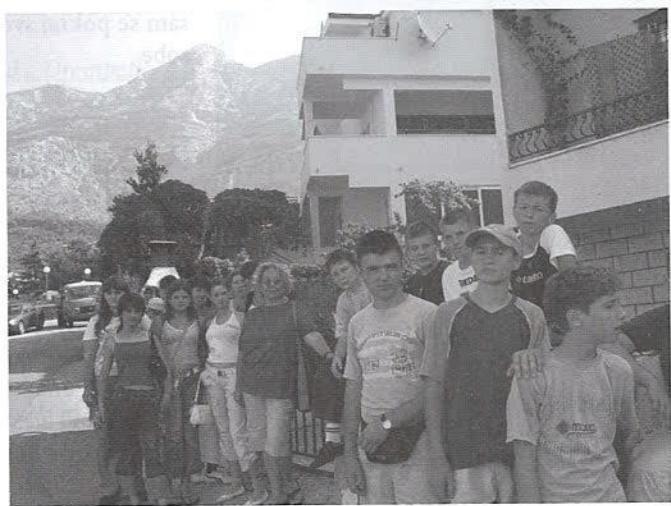
Treći dan otišli smo u razgledavanje Makarske. Razgledali smo Malakološki muzej u kojem smo vidjeli razne vrste školjaka iz cijelog svijeta. Najviše uzbudjenja nam je donijelo poslijepodnevno kupanje. Uživali smo u zajedničkom druženju i kupanju. U lije-

pom sjećanju mi je ostala legendarna plaža "Zlatni rat" na Braču koju smo posjetili idućeg dana. Nakon što smo se ukrcali na trajekt za Brač, uživali smo u prekrasnom pogledu na Split. Brač je u svijetu poznat i po takozvanom bračkom kamenu. Dio Bijele kuće u Washingtonu je izgrađen baš od tog bijelog bračkog kamena. Četvrtak je bio dan predviđen

za polazak kući. Poslije doručka smo imali još i vremena za kupanje. Pri polasku kući još smo se zadržali u Omišu gdje smo ručali i u Kninu gdje smo posjetili Kninsku tvrđavu.

Maturalac će mi zauvijek ostati u lijepom sjećanju i nadam se da ću u životu još barem jedan put posjetiti ta predivna mjesta.

Maja Španec 8.b

Predstavljamo naše učitelje

Naše su novinarke smislile 12 pitanja kojima vam žele u ovoj rubrici predstaviti vaše učitelje. Ove godine unakrsno su ispitivale učiteljicu Olgu Tursan, učitelje Radmila Mihajlovića i Ivana Vidakovića. Kandidati su se dobro držali – pročitajte!

Kad ste rođeni?

Imate li braće? Ako da, jeste li se s njima slagali kad ste bili mali? Koji vam je bio najbolji, a koji najgori predmet u školi?

S koliko ste se godina prvi put zaljubili?

Koji vam je najbolji film, glumac, glumica?

Kakvu glazbu sluštate?

Koje vam je omiljeno jelo?

Koje kućanske poslove volite, a koje ne?

Koja vam je najbolja knjiga koju ste procitali?

Koju bi stranu državu željeli posjetiti i zašto?

Koliko već godina radite u ovoj školi?

Vaš životni moto!

Dorotea Drempetić i Danijela Salar 8.b,

Valentina Zebec i Manuela Ruklić, 7.b

bih posjetiti Španjolsku zato jer je slična Dalmaciji. U školi radim već 30 godina. Moj životni moto je: «Imati silnu vjeru u pobjedu!»

Radmilo Mihajlović

Rođen sam 27.05.

1941. Imam sestre i jako se volimo.

Najbolji predmet u školi bio mi je likovni, a najgora mi je bila matematika.

Uvijek sam bio zaljubljen.

Omiljeni glumci: Catherine Zeta Jones, Robert Taylor.

Volim slušati dobre sevdalinke.

Moje omiljeno jelo je sarma.

Ponekad volim kuhati.

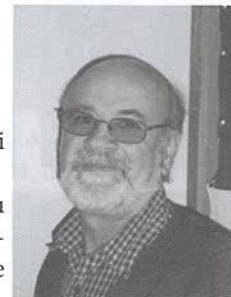
Zaključio sam da nema najbolje knjige.

Želio bih vidjeti Indiju, zbog kulture i običaja.

Već 41 godinu radim u OŠ Matije Gupca.

Životni moto?

Uživati u životu.

Mogu slušati svaku vrstu glazbe, ali najviše volim brze ritmove rock and rolla, jer sam dijete rock and rolla, i vječne melodije.

Moje omiljeno jelo je purica s mlincima, a obožavam kolače s kremom kao što je šampita.

Volim kuhati, a mrzim glaćati.

Sada čitam «Nikog nema doma» od Dubravke Ugresić, a najbolja knjiga mi je «Jadnici» Victora Hugoa.

Voljela bih posjetiti Kinu i Japan, jer me strašno privlači njihova kultura i njihov način života.

U OŠ Matije Gupca radim već 40 godina.

O svemu volim brinuti i moj glavni moto je: «Rad i uživanje u plodovima toga rada.»

Ivan Vidaković

Rođen sam 15. ožujka 1950. godine. Imam 2 sestre i 2 brata. Dobro smo se slagali, ali smo se ponekad znali posvađati, pa i potu-

ći. Najbolji predmet mi je bio matematička, a najgori hrvatski jezik. Prvi put sam se zaljubio sa 16 godina. Najbolji film "Rio Bravo", a glumac Jack Nikolson, a glumica Greta Garbo. Slušam zabavnu glazbu, evergreen i izvornu narodnu glazbu. Lijgne na žaru su moje omiljeno jelo. Najviše volim pospremati, a ne volim kuhanje. Najbolja knjiga koju sam pročitao mi je "Odjel za rak" (A. Solženjicin) Želio

Olgica Tursan

Rođena sam 1946. godine.

Imam brata Stanka. Kad smo bili

mali, zajedno smo se igrali i učili.

Najbolji predmeti u školi su mi bili likovna i glazbena kultura, a najgori matematika.

Moja prva ljubav bio je glumac Glen Ford jer sam vrlo rano odlazila s bratom gledati razne filmove.

Najbolji film mi je "Oči širom zatvorene", glumac Tom Cruise, a glumica Nicole Kidman.

Foto vijest

Krajem kolovoza prošle godine u mirovinu je otisao naš dugogodišnji suradnik, voditelj FOTO grupe, učitelj Drago Frajtag. Na malom slavlju koje je priređeno u školi učitelji su mu poklonili novi „aparat“.

moda nekad

1926.

U vremenu smo Coca Cole, čokolada, grickalica, mobitela, obuće i odjeće poznatih proizvođača. Ponekad je teško načiniti izbor od ponuđenog izobilja. Pogledajte fotografije koje prikazuju kako su se oblačili i kako su se urešavali vaši gornjostubički vršnjaci prije dvadeset, pedeset, sedamdeset i više godina.

1960.

1942.

1950.

1954.

1955.

1943.

1953.

1975.

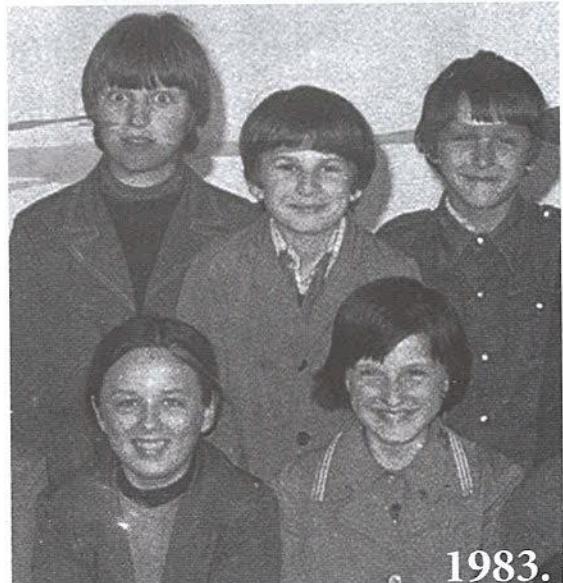

1946.

1953.

Priredio: Željko Popović, ravnatelj

1983.

lipin pučkoškolac 10

Jeste li u trendu?

Odjeća

Ove godine je ponovno u modi jeans. Traperice nikako da izadu iz mode.

Top 5 kombinacija s traperom:

- Smeda majica koja otkriva jedno rame i capri traperice
- Zelena majica kratkih rukava i trapezice
- Bijelo-ljubičasta "šalabahter" majica i traper minica na volane
- Žuta jaknica i traperice s puno džepova
- Jaknica i minica od izbljedjelog traperu i jednostavna crna majica

Ako si veeelika romantičarka i ne možeš bez slatkih haljinica, ovog proljeća iz ormara "izbací" jednobojne haljinice i "ubaci" šarene! Poznate zvijezde nagovijestile su vladavinu šarenih haljina.

Vrlo je važno da ti odjeća bude u modernim bojama. Ovog proljeća su in: smeđa, zelena, zlatna, žuta, ljubičasta.

Što se tiče obuće, najveći su hit balerinke. Za sportske tipove, tu su lagane tenisice u crnoj boji.

Danijela Salar i Dorotea Drempetić, 8.b

7 modnih trendova:

Naglašeni struk

Kožni remen vezan u struku je apsolutni supertrend ove sezone. Možete ga nositi na mnogo načina – vezati haljine, jakne, košulje, majice ... Stoga – vežite se!

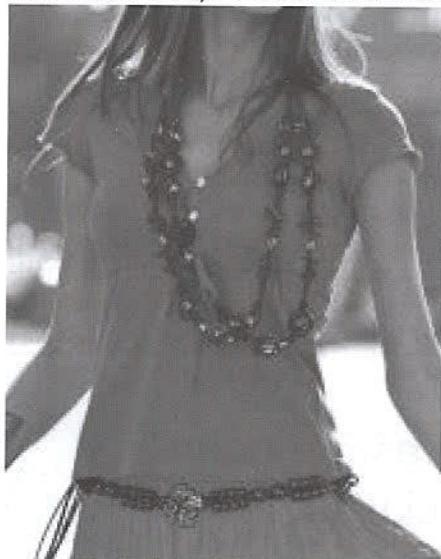
Velike naočale

- Ukoliko želite biti « in », na ulicu ne izlazite bez ogromnih crnih naočala. Okviri mogu biti različitih oblika – damske, kakve je nosila Jackie O., ili pomalo sve-mirske.

Dugačke ogrlice

« Đindđe» se vraćaju u velikom stilu! Bilo

da odaberete dugačke ogrlice od perla ili lance u boji starog zlata, imajte na umu da su ogrlice ovosezonski « must have ».

MALI SAVJET: Kako ne biste izgledali prenakićeno (ili ne daj Bože, ponavljaljili

lekciiju iz « gipsy looka »), ukoliko odlučite staviti ogrlicu, pobrinite se da naušnice budu decentnije.

Mašne

Dražesne svilene mašne veliki su hit – poželjno ih je vezati u struku umjesto remena. Neki dizajneri smatraju ih ove sezone nezaobilaznim saveznikom ženstvenosti, pa njima ukrašavaju haljine, vežući ih primjerice ispod grudi.

Bijela boja

Bijela je vladarica ovog proljeća! Pročišćene siluete, ženstveni krojevi i najfiniji materijali, u kombinaciji sa ženstvenom bjelinom čine najpoželjniji i najdražesniji ovosezonski trend.

Nježna šminka

« No make up look » ovog je proljeća vrlo popularan. Ten je prozračan (što znači minimalno korištenje tekućeg pudera), usne gotovo gole (neutralno ili blago svjetlucavo sjajilo bit će sasvim dovoljno), oči tek blago naglašene zemljanim tonovima i maskarom.

»»

Pruge

Okomite, vodoravne, široke, tanke – pruge su veliki hit sezone. Možete ih nositi na majicama, haljinama ili gaćicama, mornarski stil je itekako poželjan!

Nakit u kosi

Novi hit među slavnim zvijezdama su skupocjene kopče i prekrasne svjetlucave, ne perlice ili naušnice već ukosnice u kosi. Budi kreativna te uz pomoć štrasa i svjetlucavih kamenčića sama možeš izraditi prekrasan nakit i zablistati u punom sjaju na tulumu ili nekoj svečanoj prigodi.

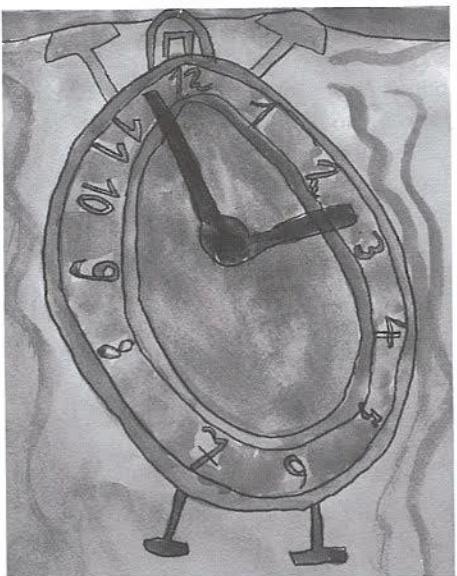
Moda od srca

Evo, dolaze topli sunčani dani! Vrijeme je za ljubav! Ukrasi u obliku srca najtrendi su detalji na odjeći i svakodnevnim sitnicama! Baš slatko i romantično!!!

Pripremila: Dorotea Drempetić 8.b

želim znati

Tisuću zašto

Valentina Matija, 2.a

Zašto ptice mogu letjeti?

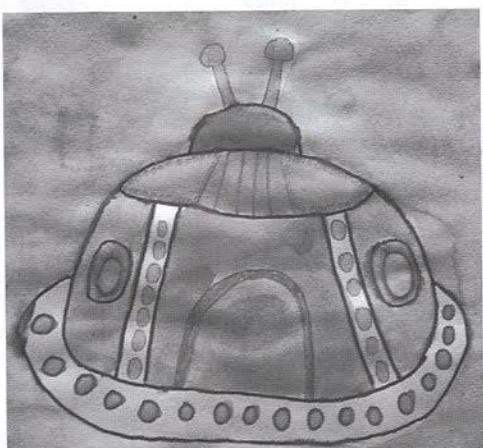
Ptice mogu letjeti zbog svoje građe tijela. Imaju šuplje kosti, vitke noge i kljun umjesto teških čeljusti sa zubima. Ipak najvažnije obilježje su im perje i krila. Ono im omogućuje letenje i

Kristijan Dijanić, 1.a

daje aerodinamičnost njihovu tijelu, pa mogu tako kliziti kroz zrak. Većinom sve ptice lete, ali ima nekoliko vrsta ptica koje ne lete, npr. noj je najveća ptica, a ne leti.

Petra Benko, 8.a

Zašto puž ima kućicu?

Puž je mekušac, a oni grade svoje ljušturu od minerala vapnenca (kalcijev karbonat). Ljuštuру proizvodi plašt i ono raste cijelog života. Puževi imaju jednodjelnu ljuštuру – kućicu. Kako životinja raste, ljuštu se izdužuje često poprimajući spiralni oblik oko središnje osi. U većini vrsta mekušaca unutrašnjost ljušture je glatka i sjajna.

Petra Benko, 8.a

Zašto moram ići u školu?

E, za to vam je glavni krivac ban Ivan Mažuranić. On je za vrijeme svog banovanja (1873.–1880.) uveo niz reformi, a jedna od njih je i obvezatno četverogodišnje školovanje koje je uvedeno zakonom o pučkom školstvu. Mnogi bi ga odmah osudili na smrt, no u školu se jednostavno mora ići.

Da ne pohađamo školu, hodali bismo ulicom, kako naše bake kažu »k'o muhe bez glave».

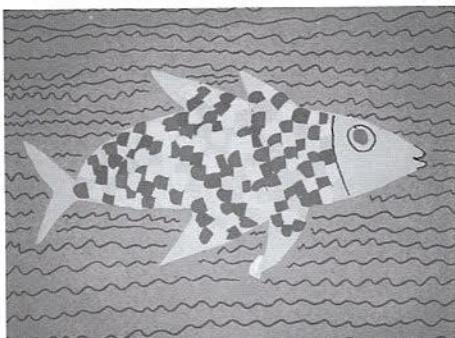
Školovanje i obrazovanje nam je jako važno za postizanje uspjeha u životu. I zato bi bilo dobro da se primite svojih knjiga, pa da se jednog dana o vama raspišu novine i drugi mediji.

Manuela Ruklić, 7.b

Lucija Kušan, 3.r PŠ Hum Stubički

Zašto se pas i mačka ne vole?

Oni se ne vole jer su ljubomorni jedno na drugo, pa zato kada u svoj dom dovedete novu mačku ili psa,

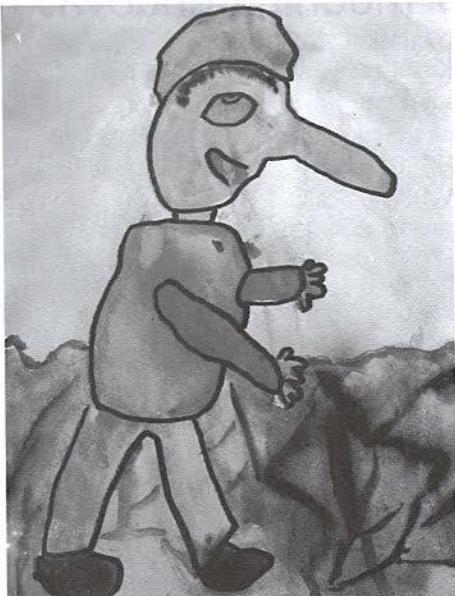

Ana Klanjčić, 3.b

ograničite im pristup na samo jednu prostoriju i dopustite mački strosjedoci da ide kuda želi. Ako je došljak štene, dopustite svojoj mački da ga ponjuši dok spava. Ako se štene probudi, a mačka počne siktati i pljavati, savršeno. Vi želite da pas poštuje mačku. Dopustite svojoj starijoj mački da povuče svoje prve korake. Nemojte upoznati novog ljubimca sa svojom mačkom tako da se oni sretnu u «nos-na-nos» položaju. Ali ipak kada mačka i pas zajedno odrastaju, među njima se može razviti nježno prijateljstvo.

Manuela Ruklić, 7.b

Ana Hegol, 2.b

Bestimme die Blumensorte!

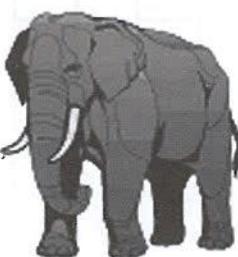
Hier sind 17 Tiere versteckt. Finde sie!

Die übriggebliebenen Wörter geben den Namen eines Wildtiers!

(Die Wörter sind: HAI, ANAKONDA, HASE, KUH, KATZE, HUND, HAHN, VOGEL, AFFE, IGEL, PFERD, BÄR, GANS, AMEISE, WAL, MAUS, LÖWE)

K	A	F	F	E	D	R	Ä	B
A	N	A	K	O	N	D	A	G
H	P	M	A	U	U	R	O	A
A	F	E	T	E	H	A	H	N
S	E	I	Z	K	W	A	L	S
E	R	S	E	O	D	Ö	I	H
L	D	E	V	O	G	E	L	A
M	A	U	S	L	E	G	I	I

Welches Tier ist das?

Welches Tier bin ich?

Ich bin rot und habe schwarze Punkte.

Ich bin König der Tiere.

Ich bin ein Insekt. Ich mache Honig.

Ich bin ein Vogel. Ich kann nicht fliegen, aber ich kann schnell laufen.

Bist du ein Naturfan?

Wir haben über das Thema «Natur» gesprochen.

Unsere Schüler haben

Folgendes gesagt:

Ich bin ein Naturfan. Ich mache die Umgebung sauber, schütze die Tiere, fotografiere Insekten und besondere Vogelarten.

Ivan Vuković, 6.a

Ich bin auch ein Naturfan. Ich schütze die Tiere und die Vögel. Ich beobachte Pflanzen, Insekten, Vogelarten und Blumen. Ich pflücke die Blumen nicht.

Petra Jožinec, 6.a

Ich bin ein Naturfan. Ich liebe die Natur und die Tiere. Ich spiele gern in der Natur.

Helena Smrková, 6.a

«Nije Krapina, nego Split!»

Kemija

Učiteljica: «Koja svojstva ima dijamant?»

Učenik: «Nema okusa!»

Učiteljica iz glazbenog ispitivala je jednu učenicu o operi, za ocjenu.

Jedno od pitanja je glasilo:

«Nabroji mi nekoliko opernih pjevača!»

Učenica odgovara: «Vatroslav Lisinski!»

Učiteljica: «Kako nastajeigrani film?»

Učenik: «Tako da nacrtamo 24 sličice.»

Zemljopis

*(mjesto našeg nalaženja Krapinsko-zagorska županija)

Učiteljica: «Pa u kojoj mi županiji živimo?»

Učenik: «U Dubravačko-neretvanskoj.»

Učiteljica: «Kaj mislite za kaj nam treba topografska karta?»

Učenik: «Pa za podmornice!»

Učiteljica: «Koje su planine Primorske Hrvatske?»

Učenik: «Učka, Gorski Kotar...»

Glazbena kultura

Učiteljica: «Gdje se izvode opere?»

Učenik: «Budimo realni učiteljice, ja to ne znam.»

Biologija

Učitelj: «Tko ima veću zdjelicu - muškarci ili žene?»

Učenik: «Muškarac!»

Učitelj: «Zašto?»

Učenik: «Jer oni radaju!»

Hrvatski jezik

Učiteljica: «Kako se dijele glasovi?»

Učenik: «Na otvornike i zatvorene

PITALICA

Čistačica

Ona često vodu pije,

A nikada žedna nije.

Mnogo slova hitro čisti

Kad nam školsku ploču čisti. TO JE:

Poveži imena ovih europskih država s njihovim izvornim imenima i zabavi se učeći!!!

Poljska

Estonija

Njemačka

Švedska

Austrija

Grčka

Finska

Sverige

Suomi

Osterreich

Ellas

Eestsi

Deutschland

Polska

Monika Boroša 8. b

Naj, naju životinjskom svijetu

Brže, više, jače krilatica je mnogih ljudi. Iako su (ljudski) sportski rezultati zadržali, ipak nas životinjski rekordi istinski ostavljuju bez daha. Saznaj o životinjskim rekordima sa svih strana našeg planeta!

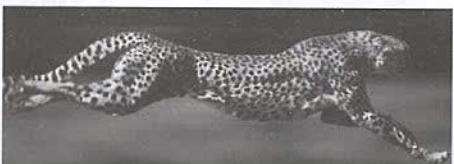
NAJBRŽI?

SOKOL je najbrža ptica, dostiže brzinu i više od 322 km/h i prema tome je najbrža životinja na cijeloj Zemlji.

Ovu brzinu dostiže pri lovu – prvo se diže u visine, a zatim se sunovrati na svoju žrtvu, koju obično ščepa za vrat. Impresivno. Svaka čast, sokole!

GEPARD je najbrža kopnena životinja, može dostići brzinu od 115 km/h, što je brzina osobnog automobila. Ima rastezljivu kralježnicu, što mu omogućuje da

pravi ogromne sedmometarske skokove. No, brzo trči samo na kratkim udaljenostima i mora se odmoriti nakon približno 500 metara. Iz mirovanja u samo dvije sekunde postiže brzinu od 72 km/h.

NAJMANJI?

KOLIBRI s Kube najmanja je ptica na svijetu sa svoja dva grama težine. Dok leti, udara krilima oko 80 puta u sekundi, a dok se pari, čak 200 puta u sekundi! Osim toga, ovaj kolibrić ima najmanje perja od svih ptica, a srce mu udara najbrže u cijelom životinjskom carstvu.

NAJGLASNIJI?

PLAVETNI KIT je najglasnija životinja u vodi – njegov glas je niske frekvencije i dostiže do 188 decibela te se može detektirati s udaljenosti od 800 km! Usporedbe radi – pneumatski čekić ima jačinu zvuka od oko 100 decibela. Uz obale Šri Lanke je otkriveno da kitovi pjevaju pjesmu koja se sastoji od četiri note i traje oko dvije minute. Na kopnu je najglasnija životinja jedna vrsta majmuna čija se rika može čuti 'samo'

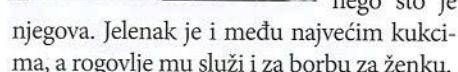

na oko pet kilometara udaljenosti. Osim ovoga, plavetni kit je i najveća životinja na Zemlji – može biti dug i do 30 metara i težak do 140 tona! Najteži kit ikad izmjerен vagao je čak 190 tona i bio dug 33 metra!

NAJSNAŽNIJI?

Jedna je vrsta JELENKA (ukuc s tvrdim oklopom i velikim rogovima) naјsnaznija životinja.

On može podignuti 850 puta veću masu nego što je njegova. Jelenak je i među najvećim kukcima, a rogovlje mu služi i za borbu za ženku.

NAJDUŽE ŽIVE?

KORNJAČE su životinje s najduljim životnim vijekom. Još je oko 1770. godine engleski istraživač Cook jednoj kraljevskoj obitelji

poklonio kornjaču koja je umrla tek 1965., što znači da je doživjela čak 188 godina! Po dužini životnog vijeka posebno su poznate kornjače s Galapagosa, koje žive oko 150 godina.

Zahvaljujemo se našim sponzorima

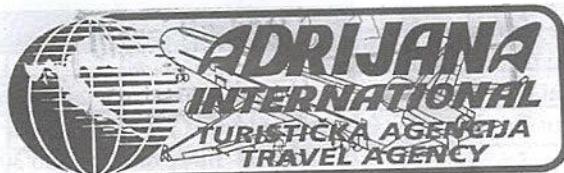
MARIO-COMMERCE d.o.o.

PRODAJA I SERVIS INFORMATIČKE OPREME
IZRADA PROGRAMA

Oroslavje, M. Prpića 112

e-mail: mario-commerce@kr.tel.hr

Tel. 049 290 202

385 (1) 4872-241, 4872-242, 4872-245
385 (1) 4872-243

PONUDA OSIGURATELJNIH USLUGA

- 1] OBVEZNO OSIGURANJE AUTOODGOVORNOSTI,
- 2] KASKO OSIGURANJE CESTOVNIH VOZILA,
- 3] OSIGURANJE OSOBA
- 4] OSIGURANJE OD POŽARA
- 5] OSIGURANJE STVARI KUĆANSTVA
- 6] OSIGURANJE OD KRAĐE I RAZBOJSTVA
- 7] OSIGURANJE STAKLA OD LOMA
- 8] OSIGURANJE OBJEKATA U IZGRADNJI
- 9] OSIGURANJE ROBE U PRUEVOZU
- 10] RAZNA OSIGURANJA OD ODGOVORNOSTI, TE
- 11] SVE OSTALE VRSTE NEŽIVOTNIH OSIGURANJA.

Info tel.: 0800 06 06
www.jadransko.hr

JADRANSKO
Moje osiguranje!

TRGOSTIL

TRGOVAČKO DIONIČKO DRUŠTVO

- UPRAVA -

D. Stubica, Toplička c. 16

tel. 049/286-063, 587-020

fax: 049/286-424

- VELEPRODAJA -

tel. 049/587-035, 587-036

- MALOPRODAJA -

dvije robne kuće (Oroslavje, Marija Bistrica)

prodavaonice tehničke robe,

građevinskog materijala, tekstila,

sredstva za zaštitu bilja,

(poljoprivredno-savjetodavna služba),

samoposluge, ugostiteljski objekti,

knjižare i papirnice,

prodavaonice namještaja

ZAGREBAČKE PEKARNE "KLARA" d.d.

Zamrznuti proizvodi od lisnatog,
kvasnog i krumpirovog tjestta

- savijače sa: sirom, jabukama, višnjama
- štrukle sa sirom
- apricot okruglice
- njoki - valjušći

Sve informacije i narudžbe - sektor marketinga
Tel.: (01) 4847 812, 4847 813, 4847 814, 4848 743, 4848 744
Fax: (01) 4848 742

